

ஆத்மஜோதி

‘சித்த ஞான வித்தகர்’
ஆத்மஜோதி ஆசிரியருக்கு
மதுரையில் பட்டமளிப்பு.

ஆவணி 1982

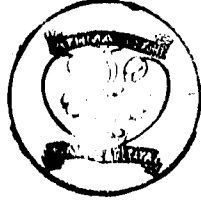

ஆத்மஜோதி

ஓர் ஆத்மீக மாத வெளியீடு

எல்லா உலகிற்கும் இறைவன் ஒருவன்
எல்லா உடலும் இறைவன் ஆலயமே
—சுத்தானந்தர்

ஆசிரியர்: நா. முத்தையா

ஜோதி: 34 — ஆவணி — (17-8-82) — பக்: - 10

பொருளடக்கம்

தினசரி வேண்டுகோள் செய்தலே நல்வாழ்வின் முதற்படி..	-397
தினசரி பிரார்த்தனை	-398
நாகைலிங்கரைத் தரிசி நெஞ்சே	-399
ஸ்ரீ காயத்திரி சுவாமிகளுடன் ஒருநாள்	-402
சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரை	-406
கர்மம் செய், பலாபலனில் பற்றுதல் வையாதே	-407
திருமுறைக்கதைகள்-3	-409
திருத்தல வரலாறு	-411
நந்தனார்	-417
ஸித்தாஸ்ரம மகா பூஜ்யர்	-419
மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?	-425
கோணேஸ்வரத்துடன் தொடர்புடைய...	-427
ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரணயோகம்	-433
கருணை நிறைந்த தெய்வம் சனிபகவான்	-441

ஆத்மஜோதி சந்தாவில்

35ம் ஆண்டு தொடக்கம் நிகழ இருக்கும் மாற்றம்	
இலங்கை வருடச் சந்தா—	25 ரூபா
„ ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா
இந்தியா வருடச் சந்தா—	25 ரூபா (இந்திய ரூபாய்)
„ ஆயுள் சந்தா—	500 ரூபா („ „)
சிங்கப்பூர்-மலேசியா-இந்துணேசியா	
வருடச் சந்தா—	10 வெள்ளி
ஆயுள் சந்தா—	200 வெள்ளி

இச்சந்தா 1982 கார்த்திகை மாதம் தொடக்கம்
அமுல் நடத்தப்படும்.

ஆத்மஜோதி நிலையம்

நாவலப்பிட்டி — ஸ்ரீ லங்கா.

தினசரி வேண்டுகோள் செய்தலே நல்வாழ்வின் முதற் படியாகும்

அகில உலகத்தையும் எல்லாம் வல்ல சக்தி வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உரிய முறைப்படி வேண்டுகோள் செய்தால், வேண்டுவன யாவற்றையும் உரிய காலங்களில் அது கொடுக்கும். சில வருடங்களிலிருந்து பல பத்து வருடங்கள் செல்லலாம். ஆனால் என்ருே—நல்லனவோ கெட்டனவோ விடாய்ப்படியாகத் தினசரி கேட்கப்படுபவை சித்திக்கும்.

சகல உலகங்களுக்கும் இறைவன் ஒருவனே. அருவமாகவும் இறைவனைக் கூவி அழைக்கலாம். ஆனால் அந்த மாபெரும் ஒரே சக்தி—ஒவ்வொருவரும் தாம் தாம் விரும்பி வழிபடும் இஷ்ட தெய்வமாக—கனவிலும்—மனதிலும்—அருவமாகவும்—வெளிப்படையாகவும்—காட்சி அளிக்க வல்லது.

பல்லாயிரம் வருடங்களாகப் பற்பல மதங்களும் கோட்பாடுகளும்—வழிபாட்டு முறைகளும்—உலகெங்கணும் இருந்து வருகின்றன. ஆயினும்—பொய், களவு, காமம், குரோதம், குடி வெறி முதலிய தீக்குணங்களாலும், வறுமையினாலும் உலகம் பீடிக்கப்பட்டு—அழிவை நோக்கி விரைந்து கொண்டிருக்கின்றது. இது ஆண்டவனின் கண் மூடித்தனமல்ல.

ஆண்டவனிடமிருந்து அருளைப் பெற நாம் கையாண்டு வரும் வழிகளின் பிழையே இன்றைய உலகின்நிலை — குடி வெறி, பொய், களவு, காமம், குரோதம், வறுமை, யுத்தம் முதலிய வற்றினின்றும் காத்துக் கொள்ளும்படி உலகின் பெரும் பான்மையான மக்கள்—தினசரி—இதய பூர்வமாக, வேண்டுகோள் செய்யும்வரை அந்த அழிவுகள் நம்மைவிட்டு அகலப்போவதில்லை.

உணவு, உடை, வீடு ஆகிய சீவியத்திற்கு இன்றியமையாத வசதிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும் வரை சமுதாயத்தில் நல்ல ஒழுக்கம் ஏற்பட முடியாது.

தினசரி பிரார்த்தனை

சர்வலோக நாயகனே	தேவ தேவா
சர்வமத சம்மதனே	தேவ தேவா
விண்ணும் மண்ணும் நிறைந்தவனே	தேவ தேவா
விருட்பும் வரம் கொடுப்பவனே
உலகெங்கும் பருவழை பெய்யவேண்டும்
உயிரினங்கள் சுகமாக வாழவேண்டும்
தானியங்கள் காய்கறிகள் விளையவேண்டும்
தயிர் பால் நெய் ஆனிரைகள் தரவேண்டும்
எப்போதும் இனிமையான பேச்சு வேண்டும்
எண்ணெயெலாம் நல்லனவாய் இருக்க வேண்டும்
உலகெங்கும் கற்புநெறி தடைக்கவேண்டும்
உறுஷணையாய் யுத்தமின்றி வாழவேண்டும்
என்கிராமம் என்விடு வசிப்போர்க்குத்
எக்தறையும் இல்லாது காத்திடுவாய்
உலகேத்தாம் நன்னடத்தை ஏற்கின்றேன்
உண்மைபேசி யாவரிலும் உயர்ந்திடுவேன்
குடிகளவு கோபதாபம் தவிர்ந்திடுவேன்
குறைஎவர்க்கும் செய்யாமல் நடந்திடுவேன்
என்பெற்றோர்க்கும் பெரியோர்க்கும் கீழ்ப்படிவேன்
எப்போதும் மகிழ்ச்சியுடன் கடமை செய்வேன்
சிறியோர்செய் பிழைஎல்லாம் பொறுத்து
செயல்படவே நம்மாகத் துணைபுரிவாய்
என் மனத்தை அறியாயோ
எதையும் நீ தெரிந்தவனே
காக்கின்ற தெய்வமல்லோ நீ
நினை வல்லமைக்கோர் எல்லையுண்டோ

கூட்டுவழிபாடு

புதிய பதிப்பு

வேளிவந்துவிட்டது விலை ரூபா 2-00

கிடைக்குமிடம்:

ஆத்மஜோதி நிலையம் - நாவலப்பிட்டி

நாகைலிங்கரைத் தரிசி நெஞ்சே

() ஆசிரியர் ()

“தான் தானாய் நடந்து கொண்டிருக்கும் நாகனென்னும் விங்கத்தை அதாவது மூச்சை அறிவாய் மன்மே” என்பது இதன் பொருள். இது நெஞ்சறிவிளக்கத்தில் உள்ள ஒரு பாடல் ஆகும்.

மனிதப்பிறவி அவரவர் முன்பு செய்த கர்மத்தின் படி கிடைப்பது. முன் செய்த கர்மத்தின் ஒரு பகுதியை அனுபவிக்க வந்த மனிதன் இதனை அனுபவிக்கும் போதோ புதிய கர்மங்களையும் தேடிக் கொள்கின்றான். பிறக்கும் போது கொண்டு வந்த கர்மம் பிராரத்துவம் என்று சொல்லப்படும்; பிராரத்துவத்தை அனுபவிக்கும் போதே புதிதாக தேடிக் கொள்ளுவது ஆகாமியம் எனப்படும். அனுபவிக்காமல் வைத்துவிட்டு வந்த கர்மம் சஞ்சிதம் எனப்படும்.

அப்படியானால் இந்தக்கர்மம் எப்போ தொலையும்? என்பது ஒரு கேள்வி. கர்மத்தைப் பற்றின்றிச் செய்யும் போது ஆகாமியம் இல்லாமல் போய்விடுகின்றது. இதனைக் குறித்தே பகவத்கீதையில் கர்மயோகத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மனிதனுடையவும் மற்றுமுள்ள ஜீவராசிகளினுடையவும் ஆயுட்கணக்கு அவர்கள் விடுகின்ற மூச்சைக் கொண்டே கணக்கிடப்படுகின்றன. நம்முடைய ஆயுட்கணக்கு நம் மூக்கின் வழியாக நடந்துகொண்டிருக்கும் மூச்சே ஒழிய, சூரிய சந்திராதிகளால் நடக்கும்படியான நாட்களல்ல.

எந்தச் சாதியைச் சேர்ந்தவனாயிருந்தாலும் அவனவன் கர்மத்திற்குத் தக்கபடி மூன்று மாதம் ஜீவித்திருந்து, அவன் கர்ம விதிப்படி மரணம் அடைய வேண்டும் என்று பிரம தேவர் சிருஷ்டி செய்திருந்தால், அம்மூன்று மாத ஆயுட்பாக முடைய குழந்தை, தாயின் கர்ப்பப் பையிலிருந்து புறப்பட்டு வெளிவந்தவுடன், முதல் ஆடும் மூச்சு முதல், மூன்று மாதங்கள் வரையில் ஆடிவரும், 19 லட்சத்து 44 ஆயிரம் மூச்சுகள், இராப்பகலாய் இமைப்பொழுதேனும் சும்மா இராமல் சுவாசித்து முடிகின்றது. கடைசியாய்வரும் மூச்சானது

அறுபட்டு அக்குழந்தையின் சரீரத்தை விட்டு ஓடிவிடப்போகிறபடியினால், அக்குழந்தை கர்மத்திற்குத்தக்கபடி வரவேண்டிய வியாதி வந்து மரணமடைந்துவிடுகின்றது.

“சாட்டில்லாவிட்டால் சாவில்லை” என்று ஒரு பழமொழி வழங்கிவருவதை நாம் எல்லாரும் அறிவோம். மரணத் துன்பத்தை விசாரிக்க வந்தவர்கள் முதலில் கேட்கும் கேள்வி குழந்தை ஏன் இறந்தது? என்பதாகும். தாய் ஏதோ ஒரு நோய் வந்ததாகக் கூறுவாள். பிரார்த்துவம் அவ்வளவுதான் என்று வந்தவர்கள் சமாதானம் கூறுவார்கள். இது உலக நியதி.

நேற்று இருந்தவன் இன்றைக்கு இல்லாமற் போனால் என்னும் பெரிய இயல்புடையது இந்த உலகம். அவ்வளவு நிலையற்றது இம்மானிட வாழ்வு. ஒரு நாள் முழுவதும் கூட உயிரோடிருப்பார்கள் என்பது நிச்சயமில்லாத மனிதர்கள் எண்ணுகிற எண்ணங்கள் ஒரு கோடி இரண்டு கோடியல்ல; பற்பல கோடிகள். என்பது கோடி நினைந்து எண்ணுவன என்று ஒளவையார் கூறினார். ஒவ்வொரு மூச்சோடு ஒவ்வொரு எண்ணம் பிறந்து அழிகின்றது.

நிமிஷத்திற்கு பதினைந்து மூச்சுக்கள் ஆடுகின்றன. மணிக்கு அறுபது நிமிஷங்கள். ஆதலால் மணிக்கு 900 மூச்சுக்கள் ஆடுகின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு இருபத்துநாலு மணித்தியாலம் ஆனபடியினால் 21,600 மூச்சுக்கள் ஆடுகின்றன.

முன்னுள்ள பெரியோர்கள் இவ்விதமாய்க் கணக்கெடுத்துச் சொல்லாமல் நெஞ்சறி விளக்கத்தில் பாடிய பாடல் பின் வருமாறு:-

“இறந்திடு மிருபத் தோராயிரத் தறுநூறு பேரும்
இறந்திடு மிக்காயம் போன லீசனைக் காண்பதென்னுள்
மறந்திடு தறிவான் மூல வாசியை மேலே யேற்றிச்
சிறந்த தற்பரத்து நாகை லிங்கரைத் தரிசி நெஞ்சே.”

நிமிஷத்திற்குப் பதினைந்து மூச்சுகளாய் மூக்குத் துவாரங்களின் வழியாய் ஆடி, பிரதி தினம் இருபத்துநாலு மணி நேரத்திற்குள் நடந்து நடந்து கழிந்து வரும் இருபத்தோராயிரத்து அறுநூறு மூச்சுகளும், இந்தச் சரீரத்திலிருந்து ஒவ்வொருவராய் அறுபட்டு இறந்துகொண்டே வந்தால், பரம

சிவனைக் காண்பது எப்போது? மறவாதபடி இமைப்பொழுதேனும் சும்மாயிராமல் ஓயாதபடி ஆடி, மூலாதார வழியாய் நடக்கும் மூச்சென்னும் வாசியை முதுகெலும்பின் வெள்ளை நரம்பிலுள்ள சிறிய துவாரங்களின் வழியாய் பிரம்ம கபாலத்திற்கு ஏற்றி, உயர்வாயிருந்து, தான்தானாய் நடந்துகொண்டிருக்கும் நாகனென்னும் லிங்கத்தை அதாவது மூச்சை அறிவாய் மனமே. ஆதலால், மூச்சென்னும் நூல் நமது மூக்குத் துவாரங்களிலிருந்து அறுபடா முன்னமே நாமெல்லோரும் ஜாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும்.

பூர்வவினையின் பிரகாரம் ஒரு சிலருக்கு அவமிருத்துக்கள் நிகழ்வதும் உண்டு. அத்தோடு இப்பூவுலகில் நாம் எத்தனை ஆண்டுகள் வாழப்போகின்றோம் என்பதும் நமது கையில் இல்லை. இயமன் நமது முன்னே திடீரெனத் தோன்றுவான். அப்பொழுது யாரிடமும் சொல்லிக்கொள்ளாமலே அவனுடன் புறப்பட்டுவிட வேண்டியதுதான்.

கோயிலுக்குச் செல்வதற்கு, கடவுளை வணங்குவதற்கு நேரம் இல்லை என்று பரீ சொல்லக் கேட்கின்றோம். திடீரென மரணம் சம்பவிக்கும் போது நேரம் இல்லை என்று கூறமுடியுமா? அல்லது இயமனிடம் கைகஞ்சம் கொடுத்து அடுத்த ஆண்டு வா என்று சொல்ல முடியுமா?

ஆகவே நாம் நல்ல சுகத்துடன் இருக்கும் போதே புண்ணியங்களைச் சம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும். அது ஒன்று தான் நம்முடன் கடைசி காலத்தில் உடன்வரத் தக்கது. ஒரு சிலர் ‘புண்ணியம் என்பதேது’ நான் புத்திசாலி. நான் என் புத்தியை எப்படியும் உபயோகிப்பேன்?’ என்று கூறி பாவங்களைச் செய்வார்களானால் அவர்கள் பாவமூட்டையுடன் தான் மறு உலகு செல்ல வேண்டும். கடவுள் தியானம் ஒன்றே மனிதனை எந்த இடத்திலும் கைகொடுத்துக் காப்பது. இறைவன் இந்த உடலைக் கொடுத்ததே ஆத்மாவின் ஈடேற்றத்திற்காகத்தான்.

நாம் இப்பூவுலகத்திற்கு எதற்காக வந்தோமோ அதனை மறந்து விட்டோம். ஆகவே வந்த நோக்கத்தை நினைவு கூர்ந்து எமது பிறப்பை புனிதப்படுத்திக்கொள்வோமாக!

ஸ்ரீ காயத்திரி சுவாமிகளுடன் ஒரு நாள்

-நா. முத்தையா

25-7-82 ஞாயிற்றுக்கிழமை தாம்பரம் இறைபணி மன்றத்தில் அருணகிரிநாதர் விழா மிக அற்புதமாக நடைபெற்றது. அவ்விழாவிற்கு ஸ்ரீ பித்துக்குளி முருகதாஸ், உயர்திரு மீ.ப. சோமசுந்தரம், குருஜீசுந்தரராமன் போன்றவர்களுடன் தவத்திரு. ஸ்ரீலஸ்ரீ காயத்திரி சுவாமிகளும் வந்திருந்தார்கள்.

காயத்திரி சுவாமிகளைப் பற்றி நிறையக் கேள்விப்பட்டதுண்டு. ஆனால் முதல் தரிசனம் அன்றுதான் கிடைத்தது. சுவாமிகள் என்றால் குறைந்தது காவியாவது உடுத்தி நாலு பேர் முன்பின்கைக் கட்டியங்கூற தண்டு கமண்டலங்களுடன் காட்சி கொடுப்பார் என்று ஒரு எண்ணம். சுவாமிகளைப் பார்த்த உடனேயே அந்தப் படாடோப எண்ணங்கள் எல்லாம் மறைந்து வேரோர் படம் உதித்தது.

காட்சிக்கு மிக எளிய உருவம்; நம்மைப் போலவே மிக மிகச் சாதாரண உடை. அதுவும் வெள்ளை உடை. முகத்தில் ஒரு தேஜஸ். அகத்தின் அழகு முகத்தில் தெரியும் என்பார்களே, அந்த அழகை முகத்தில் பார்க்கக் கூடிய ஒரு இலக்கிய புருஷர். “வெள்ளைக்கில்லை, கள்ளச்சிந்தை” என்பது போல உடையும் வெள்ளை; உள்ளமும் வெள்ளை. வெள்ளை நிறத்தில் எந்த நிறமும் மிக இலகுவில் பிடித்துக்கொள்ளும்.

‘மனத்துக்கண் மாசு இலாதல் அனைத்து அறன்’ என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கு உதாரண புருஷர். அவரது உள்ளம் வெள்ளை மாத்திரம் அல்ல, பல நல்ல குணங்களையும் உடையதாக இருந்தது.

ஏழைகள் மீது கருணை, கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வமாம் கந்தன் கருணையின் இருப்பிடம், தன்னை நாடி வந்தோரின் துன்பம் அறிந்து அதனை விரைந்து சென்று நீக்கும் பண்பு, தனக்கென்று எதனையும் வைத்துக் கொள்ளாமை, கையில் கிடைத்ததை எல்லாம் ஏழைகளுக்கே வாரி வழங்கும் வள்ளன்மை, வலதுகை கொடுப்பதை இடதுகை அறியாத்தன்மை ஆகிய நல்ல குணங்கள் எல்லாம் உள்ளத்தில் நிறைந்து பொங்கி வளிந்தன.

அவரது குணங்கள் பேச்சிலும் செயலிலும் புலப்பட்டன. நொந்துபோன உள்ளங்கள் இரட்சக்கணக்கில் அவரது தரிசனைக்காக ஏங்கிக்கிடக்கின்றன. அவரது இனிய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மனச்சாந்தி பெறுவதற்காக பல ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் தமது காதினை அவர் திசை நோக்கித் திருப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நொந்த உள்ளங்களை சிறிதளவாவது அமைதிப்படுத்தி அனுப்புவதே தமது வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“ஒரு ஜீவனை ஈடேற்றுவதற்காக எத்தனை முறை என்று லும் பிறவி எடுக்கத் தயார்” என்று கூறிய வீரவிவேகானந்தருடைய உள்ளத்தையே சுவாமிகளிடமும் காண முடிந்தது.

உலக மக்களுடைய சுபீட்சத்திற்காகச் சுவாமிகள் பல யாகங்களைச் செய்துள்ளார்கள். ஆயிரம் ரூபாயிலிருந்து பதினாயிரம் இருபத்தையாயிரம் வரை செலவு செய்து யாசங்கள் நடத்தி உள்ளார்கள். கையில் ஒரு சதமேனும் வைத்திருந்து தொடங்கியவை அல்ல. ‘முருகன் திருவருள் நல்ல எண்ணங்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. அவ்வெண்ணங்களைச் செயல்படுத்தத் தக்கவர்களை எல்லாம் முருகப் பெருமானே அனுப்பி வைக்கின்றான்’ என்பதே சுவாமிகளுடைய சித்தமாகும். தான் முருகனின் கருவி மாத்திரமே என்பதுதான் சுவாமிகளுடைய அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை.

ஆண்டாண்டு காலமாக முருக உபாசனை செய்தவர்கள் சுவாமிகள். முருகனின் திருவருள் கிட்டவில்லை. மதுரை மீனாட்சி அம்மன் கோயிலில் முருகன் அருளை வேண்டி மூன்று தினங்கள் அன்ன ஆகாரம் இன்றி தவம் இருந்தார்கள். தன் அன்பனை நீண்டகாலம் சோதனை செய்ய முருகப்பெருமான் விரும்பவில்லை. அன்னை மீனாட்சிக்கு முருகன் எப்பொழுதும் குழந்தைதானே. அதுபோல முருகப் பெருமானுக்கும் சுவாமிகள் செல்லக் குழந்தை ஆனார். முருகன் சித்து என்ற விளையாட்டைச் சுவாமிகளுக்கு அருளினான். அதனைச் சுவாமிகள் தன்னை நாடிவரும் அகதிகளுக்கும் அலந்தாருக்கும் அருளிக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

ஒரு தாய் பசித்திருக்கும் தனது குழந்தைக்கு ஒரு தின் பண்டத்தைக் கையில் கொடுக்கிறாள். அக்குழந்தை அதனை வாங்கி உண்ணப்புகும்போது தன்னிலும் பார்க்க பசி அதிகம் உள்ள குழந்தை ஒன்று அழுவதைக் கண்டு அதனை அக்குழந்தை

தையிடம் நீட்டுகின்றது. இக் கருணையைக் கண்ட அக் குழந்தையின் தாய் தன் குழந்தைக்கு இரு பங்கு பட்சணங்களைக் கொடுக்கிறாள். இதே போலவே தான் அத்தாயினுடைய ஸ்தானத்தில் முருகன் இருந்து கருணை பொழிகின்றான். குழந்தையின் ஸ்தானத்திலே சுவாமிகள் இருக்கின்றார்கள். முருகன் கொடுப்பதை அப்படியே ஏழைகளுக்கே கொடுத்துவிடுகின்றார்.

ஒரு முறை ஒரு யாகம் நடைபெற்றது. பெரிய பெரிய இரத்தின வியாபாரிகள் எல்லாம் வந்திருந்தார்கள். பெரிய வணிகர் எல்லாம் பெருந்தொகையாக யாகத்திற்கு நன் கொடை அளித்தார்கள். ஒரு ஏழைத்தாய் பைசாக்கணக்கில் முடிந்து வைத்திருந்த பணத்தை அவிழ்த்து சுவாமிகளுடைய திருப்பாதங்களில் வைத்தாள்.

சுவாமிகள் அந்த யாகத்திலிருந்து வரவழைத்த ஒரு இரத்தினமாலையை அத் தாயிடம் கொடுத்தார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள் எல்லாம் பெருந்தொகையாகக் கொடுத்தும் தமக்கு ஒன்றும் கிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கினார்கள். சிலர் வாய்விட்டும் கேட்டே விட்டார்கள். சுவாமிகள் புன்முறுவல் பூத்தார்கள்.

“நீங்கள் தந்த பணம் தொகையால் பெரியது. ஆனால் அத் தாய் கொடுத்த பணமோ தியாகத்தால் பெரியது” என்றார்கள். அடுத்த கணப் பொழுதிற்குத் தனக்குத்தேவை என்று எதனையும் அவள் வைத்துக் கொள்ள வில்லை. அது வல்லவா உண்மையான தியாகம்.

“அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும், உடைமை எல்லாமும் குன்றையனையாய் எனை ஆட்கொண்டபோதே கொண்டிலையோ” என்ற மணிவாசகப் பெருமானுடைய திருப்பாடல்தான் நினைவிற்கு வந்தது. பணக்காரனோ தனக்கு கிடைத்ததை மற்றவர்களுக்குக் கூறியிருக்கமாட்டான். தான் மாத்திரம் தான் அதனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்பது அவனது இயற்கைக்குணம். ஆனால் அந்தத்தாயோ குறைந்தது ஆயிரம் பேருக்காவது முருகன் திருவருளை வியந்து வியந்து கூறியிருப்பாள் அல்லவா? அதனால் பலர் முருகப் பெருமானுடைய திருவருளை நினைவு கூரும் பாக்கியத்தைப் பெற்றனர்.

சுவாமிகள் சாதி சமய பேதம், கடந்தவர். சிறுமை பெருமை பார்க்காது எல்லாரையும் ஒன்று போல நோக்குவார். ஒரு முறை அரிஜனப் பெண்களில் எழுவுரை அழைத்து அவர்களையே சபாஜினிகளாக வைத்து சுவாமிகள் பூஜை செய்தார்கள். அதனால் சுவாமிகளுடைய சமரச மனோபாவத்தை ஒரு அளவாவது பலரால் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஒருமுறை சுவாமிகள் ஒரு ஏழைவிவசாயியின் இல்லத்தில் தங்க நேர்ந்தது. அந்த ஊரோ ஏழை விவசாயிகளால் நிரம்பப்பெற்றது. அந்த ஏழை விவசாயியோ மனங்கோணுது சுவாமியைத் தரிசிக்கவருபவர்களை எல்லாம் உபசரித்தார். அந்த ஊரிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் தம்மிடமுள்ள விவசாயப்பொருட்களையே சுவாமிகளுக்குத் தட்சணயாகக்கொடுத்து வணங்கினர். சுவாமிகள் அத்தனை பொருட்களையும் அந்த ஏழை விவசாயிக்கே கொடுத்துவிட்டு எப்படி அங்கு வந்தாரோ அப்படியே சென்றார்.

பிறக்கும் பொழுது கொடு வந்ததில்லை; பிறந்து இறக்கும் பொழுது கொடு போவதில்லை; இடை நடுவில் வந்த செல்வம் சிவன் தந்தது என்று அறிந்து அதனைக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது பட்டினத்தாருடைய கருத்து. அக்கருத்தைச் சுவாமிகள் அப்படியே கடைப்பிடித்து வருகின்றார்கள்

ஆத்மஜோதி

சிறப்பு மலர்

அகில உலக இந்து மகாநாட்டில் வெளியிடப்பெற்ற ஆத்மஜோதி சிறப்பு மலர் விற்பனைக்கு உண்டு. மூவரண அட்டைப் படத்துடன் கூடிய இம்மலரில் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

மலர் ஒன்றின் விலை ரூபா 50-

தொடர்பு கொள்க:

ஆத்மஜோதி நிலையம் — நாவலப்பிட்டி
(இலங்கை)

சுவாமி ராமதாஸ் அருளுரைகள்

விடுதலையே இலக்கு

தமிழ் வடிவம் ம. சி. சிதம்பரப்பிள்ளை

ஐரோப்பாவில் ஒரு புத்தம் நடைபெற்றபோது ஒரு மாலும் பக்கவரினால் கைப்பற்றப்பட்டு மறியலில் வைக்கப்பட்டான். புத்தத்திலிடுபட்ட இரு பகுதியினரும் பதினைந்து ஆண்டுகட்கும் பின்பு செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை காரணமாக மறியலில் வைக்கப்பட்ட மாலும் விடுதலை பெற்றான். விடுதலை கிடைத்த தினத்தன்று ஒரு நண்பன் 50 பவுண் அடங்கிய ஒரு உறையை இவனுக்குக் கொடுத்தான். நடைசாலை ஓரமாக இவன் நடந்து செல்லும்போது ஒரு கடையில் பல வர்ணங்கள் கொண்ட பறவைகளைக் கூடுகளில் விற்பனைக்காக இருப்பதனைப் பார்த்தான். இவன் அக்கடைக்குச் சென்று கூடுகளில் அடைபட்டுக்கிடந்த அத்தனை பறவைகளையும் தன்னிடமிருந்த ஐம்பது பவுணையும் கொடுத்துப் பெற்று அவைகளைச் சுவாதினமாகச் செல்லும்படி ஒவ்வொன்றாகப் பறந்துபோகச் செய்தான். கடைக்காரன் இவனது செயலைக்கண்டு பேரதிர்ச்சியடைந்தான். கடைக்காரன் இவனை நோக்கி “அதிக பணம் செலவு செய்து இப்பறவைகளைப் பெற்று இவ்வாறு பறக்கவிட்டதில் நீர் கண்ட பலன் என்ன?” என்று வினவினான். மாலும் அவனை விழித்து “ஓ! அதுவா! நீர் பாரும்! சிறைச்சாலை வாழ்வு என்பதின் அர்த்தம் அதனை அனுபவித்தவனுக்குத்தான் தெரியும். விடுதலையை மறுக்கப்பட்ட வகையில் வாழ்ந்தபடியினால், பதினைந்து ஆண்டுகள் சிறைச்சாலையில் துன்பம் அனுபவித்த காரணத்தினால், இப்பறவைகளும் கூடுகளில் துன்பங்களை அனுபவிக்கக்கூடாது” என்று கூறினான்.

இதே போன்றுதான் ஆன்மீக ஞானம்பெற்ற ஞானி ஒருவர், அறியாமையைச் சங்கிலியினால் பிணைக்கப்பட்டோரை விடுவிப்பதில் அதிக விருப்பம் உள்ளவராகக் காணப்படுகிறார்.

மாதாஜி வாழ்க! சுவாமி இராமதாஸ் வாழ்க!
எங்கும் இன்பமே சூழ்க!

கர்மம் செய், பலாபலவில் பற்றுதல் வையாதே!

—சுவாமி கெங்காதரானந்தஜி—

கர்மபலனைத் துறப்பதால் வரும் பேரானந்தப் பெரும் பேற்றுக்கு நம்மை ஆளாக்கி தீர்ப்பதற்கு கர்ம ரகசியத்தைப் பற்றி அறிவது அவசியமாகும். கர்ம பலன் சாராமல் கர்மம் மிசையும் அதிநுட்பமான கரும நியமங்களை தத்துவார்த்த சீதியாக விரித்துக் கூறும் ஓர் அரிய நூல் பகவத்கீதை. பகவத் பிரசாதமாக கிடைத்த அந்த அபூர்வ நூலின் சாராம்சம் கருமம் செய் பலாபலவில் பற்றுதல் வையாதே. கர்ம பலனை துறந்து சமசித்தனாய் இருப்பவர்களுடைய கரும வினைகள் தீர்ந்து நித்திய சுகம் கிடைக்கும். இறப்பு பிறப்பொழிந்து இறை சம்பந்தமும் கிடைக்கும் ஜீவன் அடைய வேண்டிய இறுதி நிலையும் இதுதான். கீதா தர்மங்கள் வாழ்க்கை தர்மங்களைப் புறக்கணிப்பதில்லை. கர்மத்தில் விரத்தி மனோபாவமில்லாமல் சுயதர்மத்தை முறையாகச் செய்வதற்குரிய ஊக்கம் அளிக்கின்றது. அங்ஙனம் சுய தர்மத்தை முறை தவறாமல் செய்கின்றவர்களுக்கு நாளடைவில் சுயமாகவே ஞானம் சித்திக்குமென்பது கீதையின் கருத்து. வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கத் தெரியாமல் மதிமயங்கி விரக்தியடைந்திருப்பவர்களுக்கு சுயநம்பிக்கையும் உற்சாகமும் தாராளமாகக்கீதை அள்ளி வழங்குகின்றது. கர்மத்தைத் துறப்பதும் பலன் கருதாமல் கருமமாற்றுவதும் எவராலும் செய்ய முடியாத காரியம். இவ்விஷயத்தில் யோகியும் போகியும் ஒரே சார்புடையவர்கள். ஊண், உறக்கம், தொழில், வழிபாடு, தவயோகமெல்லாம் பலன் கருதிச் செய்பவை. பயன் கருதாமல் கருமமாற்ற முடியாதொன்றிருக்கையில் கர்ம பலனைத் துறப்பதென்பதின் அர்த்தமென்ன? பயன் எதுவாயினும் சரி அதில் விருப்பு வெறுப்பில்லாமல் சமசித்தனாய் இருப்பதென்பது அதன் உட்பொருள். இதை நடைமுறைப்படுத்துவது மிகக் கடினமான காரியமாகிலும் கிரமமான பயிற்சி, வைராக்கியம், உறுதியான மனம், திருவருள் துணைகொண்டும் சாதிக்கலாமென்று கீதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறது. உண்மைப் பொருளாகிய பகவான் கீதோபதேசம் மூலமாக நமக்கு உறுதிமொழி அளிக்கும் பொழுது நாம் அதில் நம்பிக்கை இல்லாமலிருப்பதற்குரிய காரணங்களில்லை. வினைப்பயனைவிட செயலின் பலாபலனைப் பற்றி மனம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் “புரதீகரணம்” அதிக துன்பத்தை விளைவிக்கக்கூடியது. கர்ம பலனைப்பற்றி எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் எண்ணி, எண்ணிக்கொண்டிருக்கும்

மனோவாசனை “ப்ரதீகரணம்” எனப்படும். மனம் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் ப்ரதீகரண அலைகள் கிரியா சக்தியைப் பலவீனப்படுத்திக் காரியத்தடையும் மனக்குழப்பத்தையும் விளைவிக்கின்றன. மனதின் ப்ரதீகரண சக்தியைக் குறைத்துக் கர்ம பலனைத் துறப்பதற்குரிய வழி என்ன?

“ப்ரசாதயால் சர்வதுக்கானாம் ஹானி” கர்ம பலன் சுகமோதுக்கமோ அது எதுவாயினும் சரி கிடைப்பதைத் திருவருள் பிரசாதமாய் ஏற்றுக்கொள்ளப் பழகினால் துயரம் தீரும். ஆலய வழிபாட்டிற்குப் (ஆலயம் வழிபடுகிறவர்களுக்கு) பின் பிரசாதம் கிடைக்கிறது. சில சமயம் சர்க்கரை அமுது, பஞ்சாமிருதம் போன்ற சுவைமிக்க இனிய பிரசாதம் கிடைக்கும். வேறு சில வேளையில் கிடைப்பது நீர், குழை, மலர் போன்ற வையாயிருக்கும். அது எதுவாயினும் சரி கிடைக்கும் பொருளின் குறை நிறை தராதரமேதுமே நினைக்காமல் நிறை மனதுடன் சல்வர பிரசாதமென்ற மனோபாவனையுடன் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். அதே மனோபாவனையுடன் தினசரி செய்யும் கர்ம பலன் எதுவாயினும் சரி வருவதெல்லாம் திருவருள் பிரசாதம் என்ற மனசங்கல்பத்துடன் ஏற்கப்பழகினால் விளைப்பவன் சாராத எல்லையில்லா இன்பமும் ஆழ்ந்த உள் அமைதியும் நித்த அனுபவமாயிருக்கும். இறுதியில் முக்தி நிலையைத் தருகிற ஞானம் இயல்பாகவே உதிக்கும்.

மனிதர் தமது சுய விருப்பு வெறுப்புக்களைச் சாதிப்பதற்காக எத்தனையோ கருமங்களை வருந்திச் செய்கின்றனர். அதனால் வரும் கடும்துன்பங்களைப் பொறுக்கவும் ஏற்கவும் பழகிக் கொள்கின்றனர். மேலும் பிறவித்துன்பங்களைப் பெருக்கும் இத்தகைய செயலைச் செய்கின்ற மனிதன் முன் வினையைத் தீர்த்துப் பின்வினை சாராமல் அல்லலொழிந்து நித்திய சுகமும், சாந்தியும் தரும் இந்த பயிற்சியைச் செய்குமடைத் தேறினால் என்ன?

மனித சரீரத்தில் நிறைந்திருக்கும் ஜீவன் மேன்மையானது. மரணத்திற்குப் பின் ஜீவனுக்கு மீண்டும் மனித சரீரம் கிடைக்குமோ என்பது சந்தேகம். சம்சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பதற்குரிய மனித சரீரமென்ற பொருத்தமான தோணியும், குருவென்ற சுக்கானும், இறை அருள் என்ற சாதகமான காற்றும் கிடைத்தும் கரையேற முயற்சிக்காத மனித ஜென்மம் தற்கொலைக்கு ஒப்பானது.

திருமுறைக் கதைகள் - 3

- முத்து

நன் பாட்டுப் புலவராய்ச் சங்கமேறி நற் கனகக்கிழி தருமிக்கருளிய கதை

வங்கிய சூடாமணி என்ற பாண்டிய மன்னன் மதுரைச் சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் நீங்காத பக்தி பூண்டவன். பெருமானுடைய பூஜைக்காக பல அழகிய மணமுள்ள பூக்களைக் கொண்ட பூந்தோட்டம் ஒன்றை உருவாக்கினான். சண்பக நந்தவனம் ஒன்றையும் தனியாக அமைத்தான்.

சண்பக மலர்களால் பெருமானை அலங்கரித்து அழகு பார்ப்பதில் அவனுக்கொரு தனி இன்பம். இதனால் சோமசுந்தரர் சண்பக சுந்தரர் ஆனார். பாண்டியனும் சண்பக பாண்டியன் ஆனான். சண்பக மாறன் இளவேனிற் காலத்தில் ஒரு நாள் தன் பிரிய மனைவியுடன் பூஞ்சோலைக்கு சென்றிருந்தான். மனைவியின் பக்கத்தே சண்பக மாறன் இருக்கும் போது ஒரு இனிய மணம் வீசியது. இது சோலை மணம் அன்று; காற்றுக்கும் மணம் இல்லை. அப்படியானால் இது எங்கிருந்து வந்தது என்று ஆராய்ந்தான். தேவியைத் திரும்பிப் பார்த்தான். அவளுடைய கூந்தலில் இருந்து வந்த மணம் என்று தீர்மானித்தான். “இந்த மணம் வண்டுக்குத் தெரியாது” என்று எண்ணினான். “கூந்தலுக்கு இயற்கை மணமோ அன்றிச் செயற்கை மணமோ” என்று ஐயுற்றான்.

இந்த ஐயம் பாண்டியனுடைய உள்ளத்தில் அகண்டாகாரமாய் நிறைந்தது. “நான் ஐயுற்ற கருத்தை அறிந்து பாடல் செய்கிறவர் எவரோ அவருக்கே இந்தப் பொற்கிழி சொந்தம்” என்று ஆயிரம் பொற்காசுகள் கொண்ட முடிப்பு ஒன்றை சங்க மண்டபத்தின் முகப்பிலே கட்டித் தொங்கவிட்டான். சங்கப் புலவர்கள் தத்தம் அறிவுக்கேற்றவகை எல்லாம் கருத்தை வெளியிட்டனர். ஆனால் எவராலும் பாண்டியனுடைய சந்தேகத்தைத் தீர்க்க முடியவில்லை.

தருமி என்பவன் ஆதிசைவ மரபிலே வந்த அந்தண இளைஞன். தாய் தந்தையர் அற்றவன்; பிரமசாரி. சோமசுந்தரர் கட்டவுள் முன் சென்று வணங்கினான். “எம்பெருமானே

அடியேன் நினைத் தவிர ஒரு பற்றுக்கோடும் இல்லாதவன். விவாகத்தில் விருப்புடையேன். அது முடித்தற்குப் பொருள் சிறிதும் இல்லை. வேத சிவாகமங்களை எல்லாம் ஒதி யிருக்கின்றேன். இல்வாழ்க்கை வேண்டும். அப்போதுதான் அர்ச்சிக்கும் அருகதை உடையவனாவேன். “ஐயனே! நீர் பாண்டியனுடைய மணக்கருத்தை அறிந்து, எளியேனுக்கு ஒரு செய்யுள் இயற்றித் தந்தருளும்” என்று இறைஞ்சினான்.

வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈந்தருளும் பெருமான் செய்யுள் ஒன்ற ஈந்தருளினார்.

“கொங்குதீர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் துமமி
காமஞ் செய்பாது கண்டது மொழிமொ
பமிலியது கெழீஇய நடபின் மயிலியற்
செறியெயிற்று அரிவ கூந்தலின்
நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே”

என்பதே அந்தச் செய்யுளாகும். தருமி மிக மகிழ்வோடு எம் பெருமானுக்கு வணக்கஞ் செய்து பாடலுடன் சங்க மண்டபம் அடைந்தான். புலவர்கள் பாடலின் பொருளா முத்தையும் சொல்வளத்தையுங் கண்டு மகிழ்ந்தவராய்ப் பாண்டியனிடம் கொண்டு சென்று வாசித்துக் காட்டினர். பாண்டியனுடைய உள்ளக்கருத்துக்கு பாடலின் பொருள் ஒத்திருந்தது கண்டு தருமிக்கே பொற்கிழியை வழங்குமாறு பாண்டியன் கட்டளையிட்டான். தருமி சென்று பொற்கிழியை அறுக்கும் போது நக்கீரன் என்ற புலவன் விரைந்து சென்று தடுத்தான். “இச் செய்யுளிலே குற்றம் இருக்கிறது” என்றான்.

தருமி திரும்பிச்சென்று சோமசுந்தரப் பெருமானிடம் முறையிட்டான். “எம்பெருமானே! நீர் பிழைபட்ட பாடலை தந்தது ஏனோ? எவர்க்கும் மேலாகிய இறைவனே! நீர் பாடிய செய்யுளுக்கே புலவர் குற்றம் கூறினால் நினை மதிக்கவல்லர் யார்? எந்தையே? தாங்களன்றி உய்யும் வழியாதுள்ளது.” என்று கூறிக் கலங்கிக் கண்ணீர் விட்டான்.

சோமசுந்தரப் பெருமான் புலவர் வேடங்கொண்டு புலவரவையினைச் சேர்ந்தார். “எமது கவிக்குக் குற்றங் கூறினவர் யார்?” என்றார். “நானே குற்றங் கூறினேன்” என்று நக்கீரன்.

யாது குற்றம்?

சொற் குற்றம் இல்லை பொருட் குற்றம்.

பொருட் குற்றம் யாதோ?

புனைந்த மலர்களின் சார்பினால் அல்லாமல் கூந்தலுக்கு இயற்கையாக மணம் இல்லை.

பது மினியினுடைய கூந்தலோ?

அதுவும் அத்தன்மையதே.

தேவமகளிரின் கூந்தலோ?

அதுவும் மந்தார நறுமலர் அணிந்து மணங்கமழுந்தன்மையினால் செயற்கை மணமுடையதே.

நீதுதித்து வழிபட்டு வணங்கும் காளத்தியப்பருடைய சத்தியாகிய ஞானப்பூங்கோதை அம்மையாருடைய கூந்தலும் அத்தன்மையதோ?

அதுவும் அத்தன்மையதே.

உடனே புலவராகிய சிவபெருமான் நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்து காட்ட நக்கீரன் அதற்கும் அஞ்சாது,

“இந்திரன் போல் உடம்பு முழுவதும் நீர்கண்களை உடைய ராயினும் கூறிய உமது பாடல் குற்றம் குற்றமே” என்றான்.

சிவபெருமானது நெற்றிக் கண்ணின் செந்தழல் பற்றி வெப்பத்தினால் நக்கீரன் வருந்தினான். வெப்பம் தாங்காது பொற்றாமரைப் பொய்கையுள் வீழ்ந்தான். புலவராகிய சோமசுந்தரப் பெருமான் உடனே மறைந்தருளினார்.

நக்கீரனுடைய வருத்தத்தைக் கண்ட புலவர்கள் நக்கீரனுக்கு அறிவுரை கூறினர். கயிலைமலையைப்பெயர்ந்த இராவணனுடைய சாமவேத கீதத்திற்கு உருகிய பெருமான் அவனது குற்றத்தை மன்னிக்க வில்லையா? ஆகவே எம்பெருமானைப் பாடு என்றனர். நக்கீரனும் தன்பிழையை உணர்ந்து கைலை பாதி காளத்திபாதி அந்தாதி பாடினார். இறைவரும் மனம் இரங்கி பிழையை மன்னித்து தருமிக்கு பொற்கிழியும் வழங்கினார். கீரனுக்கு அகத்திய முனிவரைக் கொண்டு இலக்கணமும் உபதேசித்தருளினார்.

ஆத்மீக உணர்வில்லாதவர்கள், இறைவனிடத்திலே பக்தி இல்லாதவர்கள் புல்வர்களாயினும் அகங்காரத்தினாலும் பொருமையினாலும் கெடுவர் என்பதற்கு நக்கீரனே ஒரு சாட்சி. அகத்தியருக்கு இலக்கணம் உபதேசித்த சிவபெருமான் நக்கீரனுக்கும் தாமே உபதேசித்திருக்கலாம் அல்லவா? புலவராகிய சிவபெருமான் மீது பொருமை கொண்டே நக்கீரன் அவரது கவியில் குற்றம் கண்டான். அதனால் தான் எம்பெருமான் அகத்தியரைக் கொண்டே கீரனுக்கு இலக்கணம் உபதேசித்தார். இச்செய்தியை அப்பர் பெருமான் பின்வரும் தேவாரத்தில் குறிப்பிடுகின்றார்.

மின்காட்டும் கொடிமருங்குல் உமையாட் கென்றும்
விருப்பவன்காண் பொருப்புலவிச் சிலக்கையோன்காண்
நன்பாட்டுப் புலவனாய்ச் சங்கமேறி
நற்கனகக் கிழிதருமிக் கருளினோன்காண்
பொன்காட்டக் கடிக்கொன்றை மருங்கே நின்ற
புனக்காந்தள் கைகாட்டக் கண்டு வண்டு
தென்காட்டுஞ் செழும்புறவின் திருப்புத் தூரில்
திருத்தவியான் காண் அவன் என் சிந்தையானே.

இறைவியின் இடையைப்பற்றிச் சொல்லவந்தவர் மின்னலைப் போன்ற இடை கொடியைப்போன்ற இடையென்று கூறினார், கொடிக்குக் கொழுகொம்பு தேவை உண்டல்லவா? உமாதேவியாராகிய கொடிக்குச் சிவனே கொழுகொம்பு. அவரே எமக்கெல்லாம் கொழுகொம்பு. கொடிபோன்ற இடையைக் காட்டுவது மின்னல். ஆணவ இருளில் தவிக்கும் உயிர்களுக்கு இறைவி அருளாகிய மின்னலினால் இறைவரைக் காட்டுகின்றார். விருப்பவன் என்ற சொல்லுக்கு கேள்வன் என்ற கருத்தும் விருப்பமுடையவன் என்ற கருத்தும் உடையவன். தேவியிடம் கொண்ட விருப்பினால்தான் தேவியின் உருவை இறைவன் தனது உள்ளத்தில் அழகு ஒழுக எழுதிப் பார்க்கின்றான்.

தருமி என்ற அந்தணச் சிறுவனுக்குப் பாட்டைப் பாடிக் கொடுத்து, அதனை அறியாது குற்றங்களை கூறிய நக்கீரர் முன் புலவனாய்ச் சங்கத்திற் சென்று வாதிட்டு, பாட்டுக் குற்றம் அற்றதாலையும் அதனைக் குற்றம் கூறியதே குற்றமாதலையும் தெளிவித்து பாண்டியன் வைத்திருந்த பொற்கிழியை அவ்வந்தணச்சிறுவன் பெறச் செய்து மறைந்தமையின் “நன்பாட்டுப் புலவனாய் சங்கம் ஏறி, நற்கனகக் கிழி தருமிக்கு அருளினோன்காண்” என்று அருளிச்செய்தார்.

கொன்றையும் காந்தனும் பொன்னையும், கையையும் காட்டுதல் தத்தம் பூக்களின் வண்ணத்தாலும், வண்ணத்தோடு கூடிய வடிவத்தாலும் என்க, கொன்றை சொரிகின்ற பொன்னை. காந்தள் கையேந்தி வாங்கும் என அழகுபடக் கூறுவர். கொன்றையையும் காந்தனையும் இயைத்து அருளிச் செய்தமையின் “செழும்புறவு” என்றது முல்லையும் குறிஞ்சியும் மயங்கிய நிலத்தைக் என்க.

இசை பாடுவது வண்டாக, அதற்குச் சொரியப்படும் பொன்னைக் ‘காந்தள் பெறுகின்ற திருப்புத்தார்’ என்றது பாட்டை ஆக்கியவர் சிவபெருமானாக, அதற்குப் பாண்டியனால் வைக்கப்பட்ட பொற்கிழியைத் தருமி பெற்றுள் என்பதனைத் தோற்றுவிக்கும் குறிப்பு மொழியாய் நின்று சிவபிரானது அமைதியையும், அருள் நிலையையும் விளக்குவதாம்.

பசியாதிருக்க வழி வயிறு பசிக்காமல் இருக்கவும் ஒரு சித்தர் வழி சொல்கிறார். காட்டு வாகை, அத்தி, சமீ, மாதுளை இவைகளை நெய்யுடன் பாகம் செய்து உண்டால் பதினந்து நாள் பசி தோன்றாதாம். இதைக்கூறியவர் கொங்கனி சித்தர். விசுவமித்திரர் ராமலக்ஷணர்களுக்குப் பசிக்கொடுமை ஏற்படாதிருக்க ‘பலா அதிபலா’ மந்திரத்தை உபதேசித்ததாக ராமாயணத்தில் கூறப்படுகிறது.!

மனிதன் பட்டினி கிடந்து சாவதற்கா பசி படைக்கப்பட்டுள்ளதா? இல்லவே இல்லை. பசித்தவனுக்கு உணவு கொடுக்காமல் வயிறு புடைக்க உண்டவனும் ஒருநாள் சாகவே போகிறார். ஆனால் பசி என்று வந்தவனுக்கு உணவைக் கொடுப்பவன் உயிரைக் கொடுக்கிறார்.

வீரோதாரும் திரியும் பிச்சைக்காரன் சொல்வது என்ன தெரியுமா? ‘கொடுக்காமல் என்னைப்போல் ஆக வேண்டாம். கொடுத்து உன்னைப்போல நீ இரு.’ சிரார்த்தத்தின் முடிவில் பிராமணர்களை அருளுமாறு வேண்டுவது என்ன? ‘எங்கள் குடும்பத்தில் கொடுப்பவர்கள் பெருகட்டும். சிரத்தை எங்களைவிட்டுச் செல்லக்கூடாது. எங்களுக்கு கொடுக்க நிறைய இருக்கட்டும். எங்களை எல்லோரும் யாசிக்கட்டும். நாங்கள் ஒருபோதும் யாசிக்கும்படியாக ஆகக் கூடாது.’

அந்தச் சலோகம்:

அன்னஞ்சநோ பஹுபவேத் அதிச்ச லபேமஹி
யாசிதாரச்ச நஸ்சந்து மாசயா சிஷமகஞ்சனா.

திருத்தல வரலாறு

மரகதாசலம் என்னும் ஈங்கோய்மலைக் கோத்திரம்

அகத்தியர் ஈ உருவாய்ப் பூசித்துப் பேறு பெற்றமையின் இப்பெயர் எய்தியது. தற்காலம் திருவிங்கநா தமலை என்று மருவி வழங்குகின்றது. காவிரித் தென் கரையிலுள்ள கடப்பந்துறையைக் காலையிலும், திருவாட்போக்கியை நண்பகலிலும், திருஈங்கோய் மலையை மாலையிலும் ஒரே நாளில் பூஜித்தால் பலன் பெருகும். “காலேக்கடம்பர் மத்தியானச் சொக்கர் மாலேத் திருவிங்கநாதர்” என்பது பழமொழி.

இறைவன் மரகதாசலர்: இறைவி மரகதவல்லி; தீர்த்தம் அமிர்த தீர்த்தம். ஆதிகாலத்தில் ஆட்சேடனோடு வீரம்பேசிய வாயுபகவான் மகாமேரு பர்வதத்தின் ஐந்து சிகரங்களைப் பிடுங்கித் தென் திசையில் வீசினார். அவற்றுள் சஞ்சீவி முனைக்கும் பெருமைபெற்றதும் மரகதமயமானதுமான ஓர் மலையே மரகதாசலமென்னும் ஈங்கோய் மலையாகும்.

பிரம்மதேவர் இங்கு ஒரு காலத்தில் தபசு செய்து ரஜோகுணம் நீங்கப்பெற்று படைத்தல் தொழில் அதிகாரத்தையும் பெற்றார். ஸ்ரீமகா விஷ்ணு இங்கு பூஜைசெய்து காத்தல் தொழில் அதிகாரத்தையும் வைகுந்த பதவியையும் பெற்றார். இந்தத் தலத்தில் செய்யும் ஒரு சிவ ராத்திரி வீரதம் மற்ற இடங்களில் செய்யும் மூன்றுகோடி சிவராத்திரி வீரதப் பலனைத் தரும். உமாதேவியார் இங்கு தவம் செய்து பரமேஸ்வரனுடைய இடப்பாகமும் ஈங்கோய் மலையில் சிவனைவிட முக்கியத்துவமும் பெற்றார். இன்றும் மரகத கிரியில் அம்மையப்பர் அர்த்த நாரீச்சரமூர்த்தியாய்க் காட்சியருளுகின்றார். இது சக்தி கோத்திரமென்று பெயர் வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. இதனாலேயே ஞானசம்பந்தருக்கு ஞானப்பால் அருளிய அம்மையார் இங்கு தங்கித் தவஞ் செய்வோருக்கு ஞானப்பாலை ஊட்டி அருளுகின்றார்.

ஒருமுறை அகத்தியமுனிவர் காலையில் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள கடம்பரையும் மத்தியானத்தில் அதற்குத் தெற்கே ஐந்து மைலிலுள்ள இரத்தினகிரிச் சொக்கரையும் தரிசித்துவிட்டு, மாலையில் காவிரியின் வடகரையிலுள்ள மரகத மலையைடைந்து, கோவிற்கதவு பூட்டியிருந்ததால் பரமேஸ்வரன் அசரீரியாய்ச் சொன்னபடி சர்ப்ப நதியில் மூழ்கி ஈ உருவம் பெற்று உளமுழந்து பூசித்தார். பின் ஒரு முறை அகத்தியர் ஈ வடிவங்கொண்டு தானே ஒவ்வொரு மலரினின்றும் எடுத்துச் சேர்த்த தேனைக்கொண்டு தேவமானத்தால் ஆயிரவருடம்பிஷேகம்

செய்துவந்தார். இப்பொழுதும் அகத்தியமுனிவர் ஈ வடிவொடு இம்மலையிலிருந்து எந்நாளும் பூஜித்து வருகின்றார் என்பது ஐதீகம்.

ஒரு குரங்கானது திருப்புளியமரத்திலுள்ள தேனை எடுக்கத் தேன் கூட்டைப்பற்றி இழுக்கும் பொழுது அத்தேன் கூடு தவறி மரகத இலிங்கத்தின் மேல் விழுந்தது. அதனால் சிவபெருமானுக்குத் தேனபிஷேகம் ஆயிற்று. பின் அப்புண்ணியத்தால் குரங்கு மரகத தேசத்திற்கு அரசனாய் சுப்பிரபன் என்னும் பெயருடன் பிறந்தது. அந்தச் சுப்பிரபன் என்னும் அரசன் பூர்வ ஜன்ம ஞானத்தால் மரகதாசலேஸ்வரர் ஆலயத்தைச் சிறப்புறக் கட்டி தினம் ஒரு குருணிகேனுக்குக் குறையாமல் அபிஷேகம் செய்து வந்தான். ஒருநாள் தேன் அகப்படாததால் தன் காதுகளை அறுக்கப் போகும்போது பரமேஸ்வரன் காட்சியளித்து அரசனைச் சிவகணங்களுக்குத் தலைவனாக்கினார்.

பிருகு குலத்தில் பிறந்த அக்கினிசன்மா என்னும் அந்தணரின் சீடன் ஒருவன் வீதிகோத்திரனென்னும் பெயருடையவன். நர்மதாநதிதீர்த்தில் வாழ்பவன். தன் குரு வீட்டுக்குச் சிரார்த்தத்திற்காக கொண்டுபோன பாலில் சிறிது பாலை உட்கொண்டதால் அவனைக் குரு பிசாசாகச் சபித்தார். இந்த ஸ்தலத்தில் அந்தச் சாபம்நீங்கி சிவானந்த நித்தியவாழ்வையும் அடைந்தான். இயமன் இங்கு தவம்செய்து அழியா வரம்பெற்றான்.

நவசித்தர்கள் தாம் தவம் செய்யக்கூடிய இடம் எது என்று சிவ பிரானிடம் கேட்டபோது மரகதகிரியே சிறந்த இடம் என்று சிவபிரான் கூறினார். சிவபிரானுடைய உத்தரவுப்படி நவசித்தர்களும் இம்மலைக்கு வர அவர்கள் கண்டவுடன் ஒரே முடியாயிருந்த அம்மலை ஒன்பது முடியுடையதாகப் பிரிந்தது. ஒவ்வொரு சிகரத்திலும் ஒவ்வொருவராக நவசித்தரும் இத்தலத்தில் ஆயிரம் வருடம் தவம் புரிந்து மரகதலிங்கத்தைப் பூசித்து அறுபத்துநான்கு கலைகளும் தோன்றும்படி அருள் செய்யப்பெற்று சீவன் முக்தர்கள் ஆனார்கள்.

கௌதமரின் சாபம் பெற்ற தேவேந்திரன் நாரதர் சொற்படி இத்தலத்திற்கு வந்து ஈ உருவில் இருக்கும் அகஸ்தியரை அடைந்து அவரிடம் மந்திரோபதேசம் பெற்று, அம்மந்திரத்தை தினம் ஆயிரத்தெட்டு முறையாகச் செபித்து தேவமானத்தால் ஆயிரம் வருடம் மரகதாசலமூர்த்தியை வழிபட்டு, ஆயிரம் யோனிகளும் ஆயிரம் கண்களாகப் பெற்றான். பின் மரகதாசலேஸ்வரர் ஆலயத்தின் கோபுரம் பிரகாரம் முதலிய எல்லாவற்றையும் நவரத்தினங்களால் அமைத்து வைகாசி மாதத்தில் மகோற்சவமும் செய்வித்தான்.

பிரம்மதீர்த்தம், இலக்குமி தீர்த்தம், சர்ப்பநதி, சுதாபுஷ்கரணி இயமதீர்த்தம், விஷ்ணுதீர்த்தம், காவிரிநதி, இந்திரதீர்த்தம் ஆகிய

தீர்த்தங்கள் உண்டு. இத்தீர்த்தங்களின் கரைகளில் தானம் முதலியன செய்பவர்கள் ஒன்றுக்குக் கோடிமடங்கு பலனடைவார்கள். இந்தத் தலத்தில் இந்திரன் வைகாசிமாதப் பெளர்ணமியில் தீர்த்த உற்சவம் செய்து வைத்தான். பிரம்மதேவர் பூஜித்த விங்கம் சுயம்புஜோதி விங்கம். அகத்தியர் ஈ வடிவாயிருந்து தானே எடுத்துவரும் தேனினால் அபிஷேகம் செய்த விங்கம் அகத்தியர் தேனபிஷேக விங்கம். நவசித்தர்கள் பூஜித்த விங்கம் மரகத விங்கம். இந்திர தீர்த்தக்கரையில் இந்திரன் உண்டாக்கிப் பூஜித்த விங்கம் இந்திரவிங்கம்.

மரகதாசல மலையிலுள்ள ஓர் புளியமரமானது ஆதிசேடன் அம்சமானது; சிவசொருபமானது. அதைக்கண்டு வணங்குவோர் தாம் விரும்பிய எல்லாப் பேறுகளையும் பெற்று முத்தியையும் அடைவார்கள். இம்மரத்து நிழலில்தான் பிரம்மதேவர் தவம் செய்தார். இதன் நிழலில் செய்யும் தவம், தானம் முதலியவை ஒன்றுக்குக் கோடிக்கணக்காக வளரும். புளியமரத்தோடு விங்கத்தை வலம் வருவோர் அடிக்கு ஓர் அஸ்வமேதப் பலனைப்பெறுவர்.

தக்ஷக நதியென்றும், கொண்டவுருமாறியென்றும் பெயர் வழங்கி வருகின்ற சர்ப்பநதி காவிரியில் கலந்தபிறகு ஈங்கோய் ஸ்தலத்திற்கும் சுடம்ப வனத்திற்கும் மத்தியில் அகண்ட காவிரி நதியில் ஒவ்வொரு வருடமும் தை மாதம் பெளர்ணமியும் புஷ்ய நட்சத்திரமும் கூடிய புண்ணிய காலத்தில், காவிரியில் வடகரையிலுள்ள ஈங்கோய், முசிரி, வெள்ளூர்களிலும், தென்கரையிலுள்ள கடம்பமர்கோயில், ராஜேந்திரம் வெட்டுவாய்த்துறை வாட்போக்கி, கருப்பத்தூர்களிலுமுள்ள எட்டு மூர்த்திகளும் அம்மையப்பர்களாய் இடபவாகனத்திலிருந்து காட்சிதரும் பெரிய உற்சவம் சொல்லமுடியாத சிறப்பினை வாய்ந்தது.

மற்றவர் மனம் ஆள் மன ஒருமை

மன ஒருமைப் பயிற்சியிலே சிறந்தவர்கள் தான் தங்கள் ஆற்றலைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு மெஸ்மெரிசம், ஹிப்னாட்டிசம் என்று கூறப்படும் மற்றவரது மனம் ஆளும் திறமையைப் பெறுகிறார்கள்.

கூடுவதற்கு மன ஒருமை

படையிலே தும்பாக்கி ஏந்துபவர்கள், எதிரியின் விமானத்தைச் சரியாகக் குறிவைத்துச் சுட்டுத் தள்ளுவதற்கு வேண்டியது மன ஒருமை அல்லவா?

—மந்திரம்

நந்தனார் (பிரம்மஜீ ரா. பாலசுப்பிரமணியம் சித்தர்) (புரீரங்கம்)

சிவனடியாராகிய நந்தனார் ஜோதி தரிசனத்திற்காக தில்லை செல்ல ஆசைப்பட்டு தன் எஜமானரிடம் அனுமதி கேட்கிறார். எஜமானராகிய அந்த பிராமணர் நெற்பயிரை அறுவடை செய்து நெல் மணியைக் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டுச் செல் என்று கூறுகின்றார்.

பொதுவாக ஒரு ஜீவனுக்கு யோகத்தில் ஈடுபட ஆசைவராது. அவ்வாறு ஆசைப்பட்டாலும் தொடர்ந்த யோகப்பயிற்சியால்தான் குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்பி பிரம்மநந்திரத்தை அடையச் செய்ய முடியும். இவ்வாறு இருக்கையில் நந்தனுக்கு ஜோதி தரிசனம் காண ஆசை வந்தது என்றால் அது அவரது ஆன்ம பக்குவ நிலையை குறிப்பதாகும். ஆத்மதரிசனம் கிட்டினால் இறைவனுடன் ஐக்கியமாகலாம்.

எஜமான் ஆகிய பிராமணன் நெற்பயிரை அறுவடை செய்து நெல் மணியை கொண்டு வந்து போடு என்பது நந்தனாராகிய ஜீவன் யோகப்பயிற்சியால் வாசியை அடக்கி, குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்பி புருவ மத்தியில் சிந்தாமணியாகிய நெல்மணியை பெறுவதைக் குறிக்கும்.

சாதாரணமாக நெற்கதிர் ஒரு முழம் உயரம் இருக்கும். ஈலாதா ரத்தினிருந்து புருவ மத்திவரை ஒரு முழம் இருக்கும். அப்படிப்பட்ட நெற்பயிரை அறுவடை செய் என்று பிராமணராகிய எஜமான் அதாவது குருவானவர் கூறுகின்றார் என்பது பொருள்.

பொதுவாக நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு, களைபெடுத்து, நீர்பாய்ச்சி பாதுகாத்து வளர்த்து வந்தால்தான் நெற்கதிர் நன்கு வளர்ச்சியுற்று மேலெழும்பும்.

அவ்வாறே இந்த தூல உடலை யோகம் செய்வதற்காகத் தயார் செய்து வாசியைப் பயிர் செய்து ஒரே சிந்தனையாகிய உரமிட்டு வளர்த்தால் நெற்கதிர் மேலெழுவதைப் போல் குண்டலினி சக்தி மேலெழும்பும். நன்கு வளர்ந்த நெற்கதிரைச் சுற்றியுள்ள களைகளை நீக்கினால்தான் நெற்கதிர் நன்கு வளர்ந்து முற்றும். அவ்வாறே மனோதிடத்தினால் யோகத்திற்கு ஊறுவிளைவிக்கின்ற காமக்குரோதாதிகளை விட்டு மனத்தை ஒருமுகப்படுத்தி யோகத்தால் குண்டலினி சக்தியை மேலெழுப்பி புருவமத்தியை அடைந்தால் நெல்மணி செழித்து வளர்வதைப் போல விந்து சக்தியானது மணியாக விளையும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நந்தனார் நெல்மணியை அறுவடை செய்து வீட்டிற்குக் கொண்டு வந்து சேர்த்துவிட்டு சிவனைத் தரிசிக்கச் சென்றார். ஆனால் அவரது சிவ தர்சனத்திற்கு இடையூறாக நந்தி மறைத்தது.

அதாவது புருவமத்தியாகிய நந்தி மேலெழும்பிய குண்டலினி சக்தி பிரம்ம ரந்திரத்தை அடையவிடாமல் தடுப்பதைக் குறிக்கும்.

சிவன் நந்தியை விலகச்சொல்லி நந்தனாருக்கு தரிசனம் அளித்தார்.

அவ்வன்றே இறைவனும் யோகியின்பால் இரக்கப்பட்டு புருவமத்தியாகிய நந்தியை விலக்கி குண்டலினி சக்தி பிரம்ம ரந்திரத்தை அடையச் செய்கின்றார்.

நந்தனாராகிய சிவனடியார் தில்லையிலே உள்ள திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஐக்கியமானது போன்று யோகியாகிய ஜீவான்மா பரப்பிரமத்தில் இரண்டறக்கலந்துவிடுகிறது.

சர்க்கசில் மன ஒருமை

சர்க்கசில் கம்பியின்மேல் நடந்து செல்லும் பெண் கீழே விழாமல் செல்வதற்குக் காரணமாய் இருப்பது மன ஒருமை யோடு அப்பெண் சமநிலை தவறிடாமல் பார்ப்பது அல்லவா?

சமையலில் மன ஒருமை

சர்க்கசில்தான் மன ஒருமை வேண்டும் என்று எண்ண வேண்டாம். சமையலிலும் மன ஒருமை வேண்டும். ஏதோ வேறு நினைவோடு சமையல் செய்தால் ஒருமுறைக்கு இருமுறை உப்பைப் போட நேரலாம். அல்லது உப்பைப் போடாது மறந்து விடவும் நேரிடலாம். உப்புப் போடவில்லை என்றாலும் உணவு சுவையாக இருக்காது. பக்குவம் பார்த்து, சாதத்தைக் கீழே இறக்கி வைக்க மறந்தால், சாதம் அடியில் பிடிந்து தீய்ந்து கருகிப் போவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். பொதுவாக உணவு உண்ணும்போது மட்டும் நாம் எல்லோரும் மன ஒருமை காட்டுகிறோம் என்பதில் ஐயமில்லை.

-மந்திரம்

ஸித்தூஸ்ரம மகா பூஜ்யர்

() எம். வி. வெங்கட்ராம் ()

இவரைப்பற்றி . . .

இவரைப்பற்றி எழுத வேண்டும் என்னும் ஆர்வம் சில மாதங்களாக என்னுள் மூண்டுள்ளது. 'எழுத' என்று மனதுக்குள் ஆணையிட்டாயிற்று.

எழுத முற்பட்டாலோ.

ஒரு நொடி, புதிதாய் ஒட்டம் பயிலும் கன்றுக்குட்டியென வாலைத் தூக்கிக் கொண்டு, தரையை அழகாய் மிதித்துக் குதித்தோடி, ஊரெல்லாம் சுற்றியலைந்துவிட்டு, சோர்ந்து திரும்பி உறங்கப் போய்விடும்;

மறுநொடி, வெயில்பட்டு இலைகளை உதிர்த்துவிட்ட மரம் போல் எண்ணங்களைக் களைந்து எறிந்துவிட்டு வெறுமனே திற்கும்;

எழுதும்படி மேலும் வற்புறுத்தினாலோ,

ராவணன் போல் பத்து முகம் காட்டி பத்து வாய்களாலும் எண்ணங்களெண்ணங்களாய் உமிழ்ந்து என்னைக்கறைப்படுத்தி நகையாடும்...

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்து ஓயா முயற்சி செய்தும், பத்து முகம் காட்டும் இந்த மனசை ஒரு முகப்படுத்தும் ஸித்தி எனக்குக் கைவரவில்லை. எனக்குக் கிட்டாத இந்த ஸித்தி வேறு யாருக்காவது வயித்திருந்தால் அவர்கள் பால் எனக்கு மரியாதையும், ஈடுபாடும் உண்டாகின்றன. நிசமாகச் சொல்கிறேன்: ஒரு சின்ன பொருமையும் உண்டாகிறது.

இந்த மரியாதையும், பொருமையும் தூண்டத்தான், இவரைப்பற்றி எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வமே எனக்குள் எழுந்தது.

யார் இவர்?

சொக்கன் திருவிளையாடல் புரிந்த கூடல் மாநகரில், மாரியம்மன் தெப்பக்குளம் மேல் கரையில் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகத் தொண்டு புரிவதற்கென ஸித்தாசிரமம் என்கிற அழகான பெயருடன் ஒரு நிறுவனம் தோற்றுவித்து விளையாடுகிற இவர்தான் பூஜ்யஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி.

ஸித்தாசிரமம்....

ஸித்த நரஹரி....

சொன்னாலும் இனிக்கும். சொல்லக் கேட்டாலும் தித்திக்கும். சொற்கள் ஆமாம்-ஆத்ம ஸித்தி விரும்புகிறவர்களுக்கு. ஆனால், பதினெட்டு மாதங்களுக்கு முன்னால், முதன் முதலில் இந்த இளைய பெயர்களை அன்பர் ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார்.

என்னிடம் ஆசிரமம் பற்றிக் கூறியவரிடம், சித்தர் என்றால் அஷ்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவரோ, என்று கேட்டேன்.

எனக்கு அப்படித் தெரியவில்லை. அவரும் அப்படி சொல்லிக் கொள்ளவில்லை, என்றார் அந்த நண்பர்.

ஆசிரமத்தையும், ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி அவர்களையும் அப்போது நேரில் காணாத எனக்கு உள்ளுக்குள் சந்தேகம் தான். சிறிதினும் சிறிதாக உருவத்தைச் சுருக்கிக் கொள்ளவும், பெரிதினும் பெரிதாக உருவத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ளவும், நீர் மேல் நடக்கவும், நெருப்பு மீது படுக்கவும்— இத்தகைய ஸித்திகள் பெற்றுவிட்ட உரிமையால்தான் இவரை ஸித்தநரஹரி என்கிறார்கள் போலும் என நினைத்தேன்.

அப்பால், எனக்கு வந்த சில புத்தகங்கள் என் சந்தேகத்தைப் போக்கின.

ஸித்தா என்பது இவருடைய குடும்பப் பெயர்; சககோத்திரக்காரர்கள் என்பதை அறிந்து கொள்வதற்கான அடையாளமாக இந்தப் பெயரையே, தம் தவ வலிமையால் உண்மை ஆக்கி, அந்த அடையாளத்தை ஒரு புதிய ஆசாரியப் பரம்பரையின் துவக்கத்திற்குச் சின்னம் ஆக்கிய சிரேஷ்டர் ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரி என்பதைத் தெரிந்து கொண்டேன்.

இவர்—ஸ்ரீ ஸித்தநரஹரி.

சித்து ஆட வந்த பெருமாள் அல்ல; ஸ்ரீ ஹரியின் ஆசியால் அருட்சித்தி பெற்ற பெருமாள்.

கீதையும் தியாகமும்

ஐம்புலன்களை அடக்கி, மனத்தை வென்று, பரம்பொருள் பால் நாட்டம் செலுத்தித் தவம் செய்யும் எழுச்சி, பிறவி பிறவியாகச் செய்த நல்வினைகளின் பயனாகத்தான் தோன்றுகிறது.

தவத்தின் அடிப்படைத் தேவை— தியாகம். கீதையின் மூலபோதம், தியாகம் என்பார் ராமகிருஷ்ணபரமஹம்ஸர். 'கீதா, கீதா' என்று விரைவாகச் சொன்னால் தியாகி, தியாகி என்று ஒலிக்கக் கேட்கலாம், என்பார் அவர். ராம, ராம என்று சொல்ல வராத வேடன் மரா, மரா என்று சொல்லி வால்மீகி ஆனால் அல்லவா அந்த நியாயம். செல்வர்கள் குடும்பத்தில் பிறந்த ஒரு சிறுவனுக்குச் சுவையாக உண்ணவேண்டும். டம்பமாக உடுக்க வேண்டும். லோக போகங்களை நுகர வேண்டும் என்பன போன்ற இச்சைகள் ஏன் உண்டாகவில்லை? உண்டாவது தானே உலக வழக்கு. தம்பி தவறு இழைத்தால், அவனை அடித்துத் திருத்த அண்ணன் முயலுகிறான். அடி வாங்கியவன் தான் செய்த தவறு உணர்ந்து திருந்துவான் நல்ல பிள்ளையானால். கெட்ட பிள்ளையானால் அடித்த அண்ணனைப் பதிலுக்கு அடித்து நொறுக்க வேண்டியது தானே?

இந்த நரஹரிச் சிறுவன் அப்படியும் செய்யவில்லை. இப்படியும் செய்யவில்லை. அண்ணன் அடித்ததும் பிறவியின் பிரக்கை முண்டு ஆண்டவனை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

பொன்னையும், பொருளையும், வீடுவாசலையும், சொந்தபந்தங்களையும் இளம் பிராயத்திலேயே தியாகம் செய்த துடன், ஹிமாசலத்தின் முடிமீதேறி, தபஸ்ஸிகளும், ஞானிகளும் நடமாடும் ஆசிரமங்களிலும், தனிமையிலும் பரம்பொருள் விசாரம் செய்கிற உறுதியும், துணிவும் எப்படி உண்டாயின.

இதைத்தான் விட்டகுறை தொட்டகுறை என்கிறார்கள் பாமரர்கள். யோக பிரஷ்டன் என்பார்கள் பண்டிதர்கள்.

ரமண மஹரிஷி, ராமலிங்க வள்ளலார், ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், விவேகானந்த அடிகள், சைதன்ய மஹாபிரபு, நடனகோபால நாயகி சுவாமிகள் போன்ற சான்றோர் பரம்பரையில் உதித்தவர்களுக்கே இவ்வாறு ஞான வேட்கை உண்டாகும்.

எந்தப் பரம்பொருளைத்தேடி இவர் ஊரையும் உறவையும் துறந்து பனிமுடி ஏறினாரோ, அந்தப் பரம்பொருளை சத்ய சந்த் என்ற திருநாமம் தாங்கி இவரைத் தேடி வந்து நடுநிசியில் கதவு தட்டி எழுப்பி பத்ரிகாச்ரமத்தில் உபதேசமும் அருளியது.

இதைச் சொல்லவும், கேட்கவும் கதைபோல் இருக்கிறது; ஆனால் இதற்குள் எத்தனை துன்பங்களைச் சந்திக்க நேரும் என்பது திருநெறி செல்கிறவர்களுக்கு மட்டும் தெரியும்; மற்றவர்களுக்குத் தெரியாது; சொன்னாலும் புரியாது; புரிந்தாலும் அவர்களால் நம்ப முடியாது.

ஜன்ம ஜன்மாத்ரங்களில் செய்த தவத்தின் விளைவாகத்தான் ஒருவருக்கு இறைவனே குருவாக வருகிறார். இந்த மகத்தான பேறு பெற்றவர்களில் நம் ஸ்ரீ ஸித்தநரஹரியின் மகிமை மகத்தானது.

ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரியின் தோற்றமும் ஏற்றமும்:

நல்லவேளை, இந்த ஸித்தர் தம்மை ஸந்நியாஸி என்று கூறிக்கொள்ளவில்லை. துறவிகளைப் போல் காஷாயமும் தரிக்கவில்லை. சாமான்யர்களான நம்மைப் போலவே வெள்ளை வேட்டியும், சட்டையும், துண்டுமாய்க் காட்சி அளிக்கிறார். இவரைக் கூட்டத்தில் கலந்துவிட்டால் இவர் தனியன் (பிரம்மத்தை தனியன் என வர்ணிப்பது வழக்கு) என்று யாரும் கண்டுகொள்ள முடியாது. இவரை ஸ்ரீ ஸித்த நரஹரியின் எளிய தோற்றமே புரட்சிகரமானது, ஏற்றம் மிகுந்தது.

நெற்றியில் பட்டை தீட்டுவதும், தலையை மொட்டை அடிப்பதும், கழுத்தில் உருத்திராட்சம் கட்டுவதும், தண்ட கமண்டலம் சுமப்பதும், தாடி வளர்ப்பதும், காவி கட்டுவதும், அதைவிடுத்து வெறும் கௌபீனம் அணிவதும், அதுவும் விட்டு அவதூத நிலையில் அலைவதும்—திருநெறி செல்லுவோரை இனம் கண்டுகொள்ளப் பயன்படும் சின்னங்கள் சந்தேகம் இல்லை.

இந்த ஸித்த பூஜ்யரோ — இந்த மஹாபுருஷரோ — இந்த மரபை மீறி — எளிய — ஆனால், புரட்சிகரமான — தோற்றம் தருகிறார். உங்களுக்கும், என்னையும் போல், வேட்டி அல்லது பாண்ட், சட்டை அணிகிறவர்களுக்கும் மெய்யுணர்வுகிட்டும் என்ற நம்பிக்கையை இவருடைய தோற்றம் தருகிறதே.

ஸ்ரீ ஸித்த பூஜ்யரின் அருள்நோக்கும் போக்கும்:

இவர் பிரம்மச்சாரி பிரம்மவித்தை அறிந்தவர். தாம் பெற்ற ஞான சொளபாக்கியத்தை மற்றவர்களும் அடைய வேண்டுமென்னும் திவ்யதிருஷ்டியால் ஸித்தாசிரமம் கண்டவர். இவர் இருக்குமிடத்தில் எந்நேரமும் ஸத்விசாரம் ஒலிப்பதைக் கேட்கலாம். சங்கத்திலும், விசாரத்திலும் சாந்தி நிறைந்திருப்பதை உணரலாம்.

அகத்தில் கண்கொண்டு காண்பதே ஆனந்தம் என்பார்திருமூலர். அந்த ஆனந்தத்தினை இவருடைய முகமலர்ச்சியில் காணலாம்; அந்த ஆனந்தத்தின் விளைவான சாந்தியினை இவருடைய புன்சிரிப்பில் காணலாம்.

ஜீவனின் மூலநிலை பிரம்மம்:

மாயை வயப்பட்டுத் தன்னை மறந்துள்ள ஜீவன், ஸத்வ-ராஜஸ-தாமஸ குணங்களின் கவர்ச்சியால் வினைகளாற்றி பிறப்பதும் இறப்பதுமாய் உழன்று, தர்மத்தைப் பின்பற்றி தவமியற்றி, ஸச்சிதானந்தமான தன் சுய ரூபத்தை அறிந்து பிரம்மத்துடன் ஒன்றுபடுவதையே முக்தி விடுதலை என்கிறார்கள்.

தன் சுய ரூபத்தை அறிய வேண்டுமென்ற வேட்கை கொண்ட ஜீவன்கள் எத்தனை? இந்தப் பிரம்ம வித்தையைக் கற்க முனைகிற ஜீவன்கள் எத்தனை? இந்த ஆத்மதத்துவத்தைப் போதிக்கும் தகுதிவாய்ந்த ஜீவன்கள் எத்தனை? இந்தக் கேள்விகளுக்கு நசிகேதனிடம் எமதர்மன் விடை கூறுகின்றார்.

இந்த ஆத்மா பலருக்கு கேட்கவும் கிட்டாத ஒரு பொருள். இதைப்பற்றிப் பலரிடம் கேட்டாலும் பலருக்கு இது விளங்காத பொருள்.

இந்த ஆத்ம தத்துவத்தைப் போதிக்கிறவனோ மிக வியக்கத்தக்கவன்; பலப்பலருள் அவன் ஒருவன்.

அவ்வாறு போதிக்கப்படுவதை ஏற்று ஆத்மாவை அறி கிறவனோ ஒரு வல்லபன் தான் பலப்பலருள் ஒருவன்; தேர்ந்த ஆசாரியினால் உபதேசிக்கப்பெற்று ஆத்ம தரிசனமும் செய் தவனோ, ஆச்சரியமான ஆச்சரியப்படத்தக்கவன்.

உபநிடத வாக்கு இது.

வேதகாலத்திலேயே பிரம்மவித்தையை, ஆத்ம தத்து வத்தை அறிய விழைந்தோர் மிகச் சிலர். இந்த வித்தையைப் போதிக்கும் தகுதிகளை பெற்றோர் மிகமிகச் சிலர்.

மோகினி மாயையில் கவர்ச்சிகள் பல்கிப் பெருகிவிட்ட காலம் இது. தெய்வ வழிபாடு மங்கி, பண வழிபாடு ஒங்கி விட்ட காலம். எங்கெங்கும் ஆத்ம தரிசனமும் என்பது மறந்து எங்கெங்கும் ஆணவதரிசனம் ஆளும் காலம்.

இந்தக் காலத்திலும் ஆங்காங்கு உத்தம புருஷர்கள் தோன்றித் தர்மவிருந்திற்கு வழிவகுக்கிறார்கள். பிரம்மவித் தையை மக்களுக்கு நினைவூட்டுகிறார்கள். இந்த அரிய பரம் பரையைச் சேர்ந்தவர் பூஜ்ய ஸ்ரீ ஸித்தநரஹரி.

இவரைப் போன்ற உத்தமர்கள் நடமாடும் இடம் தூய் மை பெறுகிறது. கர்மிகளால் மாசுபடும் சூழல் இவர்களு டைய மூச்சுக்காற்றால் சுத்தமாகிறது. இவர்களுடைய வாக் கொலியால் சத்தபித்தம் மறைந்து சாந்தி பிறக்கிறது. இவர் களே நமக்கு வழிகாட்டிகள்.

நன்றி: சௌராஷ்டிர மணி

நடனத்தில் மன ஒருமை

பாடப்படும் பாடலுக்கேற்ப, தாளத்தோடு சரியாக நடனம் ஆடுவதை நாம் பார்த்திருப்போம். சில நேரங்களில் மிக விரை வாகப் பாடும் பொழுதும் மிருதங்கம் அடிக்கும் பொழுதும் ஆடுகின்றவர்கள் தாளம் தவறாது சரியாக ஆடுவார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் காண்பவர்களின் கரவொலிப் பாராட்டைப் பெறு வார்கள். சற்றேனும் அவர்களுக்கு மன ஒருமை குறைந்தால் அடியெடுத்து வைத்தலில் தாளம் தவறிப் போய்விடும். அப் பொழுது காண்பவர்கள் அவரைக் குறைத்து மதிக்க நேரிடும். ஆகவே அவர்களது பெருமை குறையும்.

—மந்திரம்

மனிதரின் உணவு மாமிசமா மரக்கறியா?

— மாத்தளை — அருணேசர் —

மாமிசம் அருந்துபவர்கள் அதன் ருசியை அநுபவித்து அதன் ஆவலி னால் வழக்கமாய் அருந்துவதுபோல், ரிஷிகளும் செய்கிறார்களா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். ரிஷிகள் தமது பசியைப் போக்கிக்கொள் வதற்காகப் பக்தர்கள் கொடுக்கும் எந்தப் பதார்த்தத்தையும் உட்கொ ள்கிறார்களேயொழிய தம் நாவின் ருசியையாவது வேறெதையாவது பார்ப்பதில்லை. அன்றியும், முன் சாப்பிட்ட அந்த மாமிச உணவையே மீண்டும் அவர்கள் விரும்புவதில்லை. அதாவது எப்போதும் பசிப்ப தில்லை.

தற்காலத்திய மாமிச பட்சணிகள் அவ்வாறான நிலைமையில் இருக் கிறார்களா என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். மேலும், அந்த ஞானி களின் பக்குவ நிலைமையும் அவர்களின் நிராசையுடைய தூயசிந்தனையும் அவர்களின் ஞான சக்தியும் நமக்கிருக்கிறதா? அவர்கள் செய்த அற்புத ங்களையெல்லாம் நம்மால் செய்ய முடியுமா? அவர்களின் சக்தியில் நாம் ஆயிரத்தில் ஒரு பங்கு கூட இல்லாதவராயிருக்கும்போது, எப்படி நாம் நம்மாலாகாத காரியத்தை அவர்களுக்குச் சமான்மாய்ச் செய்யநினைக்க லாம்? பயில்வானொருவன் ஆகாயத்தில் கரணமடித்தால் அவன் செய்கை யால் அவனுக்கு ஆபத்தொன்றும் சம்பவிக்கவில்லையே நாமும் அப்படிச் செய்தாலென்ன என்று கூறிக்கொண்டு கரணமடிப்போமானால் நமது நிலைமை என்னாகும்? மண்டையுடைந்து பற்கள் கொட்டுண்டன்றோ போகும்! ஆதலின், பக்குவமடைந்த ஞானிகள் செய்த ஒரு சிறு செய் கையை—அதுவும் தற்செயலாக நிகழ்ந்ததைக் காரணமாகக் கொண்டு நாமும் அவர்களுக்குச் சமமாய் நடிக்க எத்தனிப்பது அறிவீனமும் அவ மானமுமேயாகும். எனவே, மகான்களுக்கும் நம்மைப்போன்ற சாதா ரண மனிதர்களுக்கும் இணைகட்டிப் பேசக்கூடாது.

இராமபிரான் மாமிச விருப்பமுடையரல்லர்

இராம பிரான் மாமிசம் உண்டார் என்பது உண்மையெனக் கொள் ளமுடியாது. அங்ஙனமே கொண்டாலும் அது எப்போதோ தற்செய லாக நடந்திருக்கலாமேயன்றி இராமர் தமது வழக்கமான ஆகாரமாக அல்லது உடல் வளர்ச்சிக்காக மாமிசத்தை உண்டு வந்திருக்கவே மாட் டார். அவர் துன்பமார்க்கர்களை ஒடுக்கி நன்மார்க்கர்களைப் பாதுகாக்க வந்தவர். அவர் உயிர்களுக்கு இன்பத்தையே நன்மையையே போதித் துள்ளார். உலகினருக்குத் துன்பம் செய்த இராவணாதியர்களை மடித்து உலகத்தைத் துன்பத்தினின்று காத்தருளினார்.

திருமாலானவர் புலாலுண்ணலும் கொலை செய்தலும் பாபமற்ற செய்கைகளெனக் கருதியிருந்தால் திருமங்கை ஆழ்வாரை அன்னவர் அரசராயிருந்தபோது, கொலைத் தொழில் புரிந்துவந்ததைப் பிசகென்று உணரும்படி எப்படிச் செய்திருப்பார்? திருமங்கை மன்னர் திருமாவின் அருள் விளக்கம் பெற்றவுடனே தாம் அதுவரை செய்துவந்த பிசகை எண்ணி “கொன்றேன் பலவுயிரைக் குறிக்கோளொன்றில்லாமல்” என்று வருந்தியிருப்பதையும் உணர்க

கொல்லாமை துறவறத்தாருக்கு மட்டும் உரியதன்று.

மாமிச பட்சணியார்- “ஐயா! போதும் போதும்! உமது அதிகப் பிரசங்கித்தனத்தை அப்படியே நிறுத்தும். “கொல்லாமை” விரதமானது துறவறத்தாருக்கு மட்டுமே உரியதாகக் குறள் வரிசை முறையிலிருந்து, அது நாயனரின் கருத்தென்பதாய்த் தெரியக் கிடக்க அதை எல்லோருக்குமே பொதுவானதாய் எடுத்துரைக்கின்றீர்! அது எவ்விதம் எல்லோருக்கும் பொருந்தும்?”

சாக பட்சணியார்- ஆகா! உமது அறியாமை நன்றாயிருக்கிறது. சற்று முன்னமே பெரியோரும் ரிஷிகளும் மாமிசம் உண்டிருக்கும்போது நாம் மாத்திரம் ஏன் உண்ணக் கூடாது என்று வினவினீர். இப்போது அதற்குச் சமாதானம் கூறும்போது கொல்லாமை விரதம் துறவிகளுக்கு மாத்திரமே பொருந்துமென்பதாய்க் கூறவந்துவிட்டீர்! நீர் இப்போது கேட்கும் கேள்வியை உமக்கு முன்பே எத்தனையோ பேர்கள் கேட்டிருக்கின்றனர். அதற்குத்தக்க சமாதானமும் அறிஞர்களால் கூறப்பட்டுள்ளது. அதனை அடியில் வருவனவற்றால் அறிந்துகொள்ளும்.

“நாயனார் கொல்லாமையைப் பற்றிக் கூறியது துறவறத்தாருக்கு மட்டுமன்று. துறவறத்தாருக்கு அது சற்றும் பொருந்தாதாயின் அதை அருளுடைமையின்பின் வைத்துக் கூறினாரேயன்றி வேறில்லை. அது பொது விதியேயாகும். அப்படிக்கருதினால், இன்ன செய்யாமை வெகுளாமை—கள்ளாமை யாவும் துறவறத்தாருக்குமட்டும் கூறினாரென்று கருதுவதோ?”

மாமிசபட்சணி- சரி, அது போகட்டும். மகரிஷிகள் எனப்படுவோர்களின் சாபங்களினால் அதிகமான மனித வகுப்பினர் அழிந்துபோயிருப்பதும், சில அவதார புருஷர்களாலும் பெரும்பான்மை மக்கள் அழிந்துபோயிருப்பதும் புராண இதிகாசங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறதே. அச்செயல்கள் மட்டும் சீவகாருண்யமுடையவையாகுமோ? அம்மாதிரி போதிக்கும் நூல்கள் கொலை நூல்களையென்றி வேறென்ன?

கோணேஸ்வரத்துடன் தொடர் புடைய மற்றொரு சிவாலயம்

— ம. வேலாபுதம் —

திருக்கோணமலையிலுள்ள கோணேஸ்வரத்தின் பாதுகாப்புக்கருதி குளக்கோட்டு மன்னனால் அமைக்கப்பட்ட திருகோணமலை இராஜ்யம் வன்னிய அரசர்களால் ஆளப்பட்டு மிக மகோன்னத நிலையில் இருந்த காலத்தில் தமிழர்களின் தலைநகரான திருகோணமலைக்குச் சரி தெற்கே மகாவலிகங்கை ஓரமுள்ள கரைசைமா நகருக்கு மேற்கே ஒரு காத தூரத்தில் திருநகர் என்ற சிறப்புப் பெயருடன் தமிழ்ச்சைவர்கள் அடர்த்தியாக வாழ்ந்த ஒரு பெரு நகரம் பிரமாண்டமான கங்கை வெள்ளத்தாலோ பிற இயற்கைக் கோளாறுகளாலோ அழிவுற்றுக் காடாகிப் பின்வெட்டித் திருத்தப்பட்டு பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் மாரி விளைநிலமாக திருநகர் என்ற பெயர் திரிபுற்றுத்தீனேரி என்றபெயருடன் காணப்படுகிறது.

அழிவுற்ற நிலையில் சிவாலயம்

இந்த இடத்தில் சுங்கான் குழி பட்டியனூற்று என்னும் வனப்பகுதியில் அடர்ந்த காணகத்துள் அழிந்த நிலையில் ஒரு பெரும் சிவாலயம் இருக்கிறது. இக்கிவாலயத்துக்கு சம்பத்தில் பாப நாசம் என்ற பெயருடன் ஒரு வட்ட வடிவமான சிறு ஏரி இருக்கிறது. இது மேற்படி ஆலயத்தின் தீர்த்தம் என்று தெரிகிறது. ஆலயம் முற்றாக அழிந்துள்ளது. காடாக இருந்தபோதே கோயில் கட்டிடத்தில் இருந்த பலம் வாய்ந்த சதுரமான பெரிய செங்கற்களை பெயர்த்து ஏற்றி அண்டையிலுள்ள ஊரவர்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கு உபயோகித்துள்ளனர் என்று தெரிகிறது. இப்பகுதிக் காடுகள் சேணப்பயிர் செய்வதற்காக முஸ்லீம் விவசாயிகளால் வெட்டி அழிக்கப்பட்டபோது நானும் எனது தந்தையாரும் சென்று பார்த்தோம். கரிப்பிச்சை என்பவர் வெட்டிய காட்டினுள் இந்த ஆலயம் அத்திவாரம் மட்டுமான நிலையில் இருந்தது. அத்திவாரம் இரண்டுமுழ உயரத்தில் சுமார் முப்பதடி நீளம்வரை காணப்பட்டதால் ஆலயம் மிகப் பெரிதாக இருந்திருக்கும் என நம்பலாம்.

வேட்டை மாடு

யானைகள், புலிகள், கரடிகள், மான்கள் போன்ற காட்டு விலங்குகள் இப்பகுதி வனமாக இருந்த போது கூட்டம் கூட்டமாக சஞ்சரித்து வந்தன. ஆகவே இத்தலத்தின் தீர்த்தமான பாபநாசம் பிரசித்தமான வெடி மடுவாக விளங்கியது. நீர்வற்றி வரண்ட காலத்தில் பாபநாச தடாகத்தில் நீர் அருந்த வரும் மிருகங்களை வேட்டைக்காரர்கள் பரண அமைத்துப் பதுங்கி இருந்து சுட்டுக் கொன்றனர். தன்னில் மூழ்கிப் பக்திசிரத்தையுடன் தீர்த்தமாதும் மாண்டிருக்கின்ற பாப வினைகளை நாசம் செய்யும் இந்தப் புனித தீர்த்தம் தாகம் கொண்டு நீர் அருந்தவரும் மிருகினங்களை நூற்றுக் கணக்கில் சுட்டுக் கொல்லும் கொடிய கொலைக்களமாக பன்னெடுங் காலம் இருந்து வந்தது. ஆயினும் இன்று அதன் நிலை மாறியுள்ளது. காடுகள் வெட்டப்பட்டு வேட்டையில் குடியிருப்புகளுக்கு அண்மையில் இந்தத் தடாகம் இருக்கிறது. திருகோணமலை கோணேஸ்வரத்தின் தீர்த்தம் பாபநாசம் என்ற பெயருடன் இருப்பது போல் அழிவுற்ற இந்தப் பழம் ஆலயத்தின் தீர்த்தத்துக்கும் பாபநாசம் என்ற பெயர் இருப்பது கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

தீர்த்தங்களைப் பொறுத்தவரையில் இரு ஆலயங்களுக்கு மிடையே நெருங்கிய தொடர்பு இருப்பதைக் காணலாம். கோணேஸ்வரத்தை அமைத்த குளக்கோட்டு மன்னனே இந்த அழிந்து கிடக்கும் ஆலயத்தையும் அமைத்திருப்பானே என்ற எண்ணத்தை தீர்த்தங்களின் நாம ஒருமைப்பாடு ஏற்படுத்துகின்றன. இந்தப் பகுதியிலும் இதை அடுத்துள்ள சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள இடங்களின் பெயர்கள் பண்டையில் தமிழ்ச் சைவர்களின் வாழ்விடமாக இருந்த பகுதிகள் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவைகள் பின்வருமாறு: தீனேரி, பட்டியனூற்று, கொல்லங்குளம், தேன்குடமுடைத்த பட்டி, மாகாமம், வில்லுவெளி, திருநீற்றுமலை, துர்க்கைகேணி, சூரன்கல் போன்ற இடங்களைக் குறிப்பிடலாம். இந்த இடங்களில் பல பெயர்கள் திரிபடைந்து இன்று வழக்கிலுள்ளன.

வீரபாண்டியன் வழிபட்ட தலம்

பட்டியனூற்று என்னும் காட்டுப் பகுதியில் அழிபட்டுக் கிடக்கும் சிவாலயம் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. இலங்கை

மன்னனான முதலாம் புவனேகபாகுவை தோற்கடித்துப் புவனேக வீரபாண்டியன் என்ற சிறப்புப் பெயரைப் பூண்ட பாண்டிய மன்னன் இற்றைக்கு எழுநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன் திருமலைக் கோணேஸ்வரத்தைத் தரிசித்ததுடன் தான் வந்ததற்குச் சான்றாக கோணேஸ்வரத்தில் தன் சின்னமான இரு கயல்களைப் பொறித்தான் என்பது சரித்திரம். அம்மன்னன் அக்காலத்தில் திருநகரில் (தீனேரியில்) மிகப்பிரசித்தமாக இருந்த இன்று அழிவுற்றுக் கிடக்கும் சிவாலயத்தைத் தரிசிக்க ஆவலுற்றுப் படைகளுடன் (திருநகர்) தீனேரி நோக்கி விரைந்தான். இடைவழியில் மன்னனும் படைகளும் களைப்புற்றனர். தண்ணீர்த் தாகம் அவர்களை பெரிதும் வருத்தியது. நீர் தேடி அலைந்த படைவீரர்கள் அங்கு ஒரு இடத்தில் நீர்க்கசிவு காணப்படுவதைக் கண்டு தோண்டியபோது நீர் குப்புறு என்று வந்தது. ஈஸ்வரனின் கருணையை எண்ணி மகிழ்ச்சியுற்ற வேந்தன் அந்த நீருற்றில் நீர் அருந்தித் தாகசாந்தி செய்துகொண்டு சிவாலயத்தை வழிபட்டு பாபநாச தீர்த்தத்தில் நீராடி மீண்டான் என அறியக்கிடக்கின்றது.

பாண்டியன் நீர் அருந்தி தாகசாந்தி செய்துகொண்ட அந்த நீருற்று இருந்த பகுதிக்கு பாண்டியனூற்று என்ற காரணப்பெயரேற்பட்டது. இப் பெயரே காலப்போக்கில் திரிந்து இன்று வழக்கிலுள்ள பட்டியனூற்று என்று உருமாறியுள்ளது. பாண்டிய மன்னன் இந்த ஆலயத்துக்கு யாத்திரை செய்த காலம் குடியியாமலைச் சாசனத்தின்படி பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டு என்று கணிக்கலாம். (திருநகர்) தீனேரியின் வடகிழக்கிலுள்ள ஒரு பகுதிக்கு தேன்குடம் உடைத்த பட்டி என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது.

தேன்குடம் உடைத்த பட்டி

கட்டுக்குளப்பற்று, தம்பலகாமப்பற்று, கொட்டியாபுரப்பற்று ஆகிய இந்த மூன்று பற்றுக்களிலிருந்தும் திருமலைக் கோணேஸ்வரத்துக்கு பூசைத்திரவியங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன என்று ஸ்தல புராணமான திருக்கோணுசலப் புராணம், தட்சண கைலாய புராணம், கோணேஸ்வரர் கல்வெட்டு போன்ற நூல்கள் கூறுகின்றன. இதை உறுதிப்படுத்த இந்த இடங்கள் இன்னும் காரணப்பெயருடன் விளங்குவதைக் காணலாம். கோணேஸ்வரத்தில் ஏற்றும் திருவிளக்குகளுக்குக் கட்டுக்குளப்பற்றிலுள்ள ஒரு ஊரில் இருந்து தாமரை நூலினால் திரி தயாரிக்கப்பட்டுக் கொண்டுவரும் 'வழக்கம்'

இருந்து வந்தது. இந்த வழக்கம் இன்று அருகி உள்ளதெனினும் கட்டுக்குள்பற்றிலுள்ள அந்த ஊருக்கு இன்றும் திரியாய் என்ற காரணப்பெயரே வழக்கிலுள்ளது. இதைப் போலவே கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள மல்லிகைப் புஸ்பங்கள் கோணேஸ்வரத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஊருக்கு மல்லிகைத்தீவு என்றும், ஏரண்டை, புன்னை, இலுப்பை போன்ற தருக்களின் விதைகளில் இருந்து தயாரிக்கப்பட்ட எண்ணெய் திருவிளக் கெரிப்பதற்காக இறையாத்தீவு என்னும் இடத்தில் சேமிக்கப்பட்டு கோணேஸ்வரத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. சந்தனக் கட்டைகள் வெட்டிக் குவிக்கப்பட்டு கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள சேனையூருக்கு அண்மையிலுள்ள துறை வழியாக ஏற்றிக் கோணேஸ்வரம் கொண்டுபோகும் வழக்கமிருந்து வந்ததால் அந்தத் துறைக்குக் கட்டைபறிச்சான் என்ற பெயரே இன்னும் வழக்கிலுள்ளது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

இவை போலவே தம்பலகமப்பற்றிலுள்ள மகாவலிகங்கையோரமுள்ள வனத்தில் தேன் வெட்டிச் சேகரித்து திருநகரின் ஒரு பகுதியாக உள்ளதும் பசுமந்தை கட்டி பால் நெய் போன்ற பூசைப் பொருள்களைக் கொண்டு செல்லும் இடமாகவும் உள்ள இடத்திலேதான் தேன் குடங்களையும் வைத்திருந்து கங்கையின் ஒரு பிரிவு ஆரூன கொய்யாம்புளி ஆற்றில் ஓடங்களில் ஏற்றி கோணேஸ்வரம் கொண்டு போகும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. இப்படிச் சேமித்து வைத்த தேன் குடங்களில் சில அசாக்கிரதையினால் உடைந்ததால் அந்த இடம் பசுமந்தை கட்டும் இடமாக இருந்ததாலும் அந்த இடத்துக்கு தேன் குடம் உடைத்த பட்டி என்ற காரணப் பெயர் ஏற்பட்டது. இப்பெயரே இன்றும் வழக்கிலுள்ளது.

திரு நகரின் இதர பகுதிகளான கொல்லன் குளம்-இரும்பு வேலை செய்வோர்கள் வதிந்த பகுதி கோணேஸ்வரத்துக்கு பந்தம் சூலம் போன்றவைகளை ஆக்கிக் கொடுப்பவர்கள் வாழ்ந்த ஊர்-மாகாமம் கந்தளாய்க் குளத்து நீர் நிறைவுக்காக மூர்க்க மாதா என்னும் பெண் தெய்வத்தை வேண்டி வேள்வி செய்யப்படும் இடம் துர்க்கை கேணி. சூரன் கல் என்னும் இடப் பெயர்களும் இவைகள் தமிழ்ச் சைவர்களின் வாழ்விடங்கள் என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

சிவலிங்கமும் நந்தியும்

அழிவுற்ற 'திரு நகர்' தீனேரிச் சிவாலயத்தில் உள்ள சிவலிங்கமும் நந்தியும் இன்று தம்பலகமம் கோணேஸ்வரம்

ஆலயத்தில் முருகப்பெருமானின் கோயிலருகே உள் மதிலோரம் திறந்த வெளியில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருநகர்ச் சிவாலயம் ஓரளவு அழிவுறாத நிலையில் காட்டினுள் இருந்த பழங்காலத்தில் தம்பலகமம் கோணேஸ்வரத்தை புனருத்தாரணம் செய்ய ஆயத்தங்கள் செய்து கொண்டிருந்த பராமரிப்பு சபாபதிப்பிள்ளை முதலாளி என்னும் கனவான் கானகத்தில் கோயில் அழிந்திருக்கும் நிலையைக் கேள்வியுற்றுச் சிறந்த வேட்டைக்காரர்களின் துணையுடனும் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட துணை ஆட்களுடனும் ஏராளமான வண்டிகளுடனும் சிரமத்தைப் பாராது காட்டு வழியில் பிரயாணம் செய்து கோயிலை அடைந்தனர். அப்போது கோயில் கூரை மட்டுமே சேதமுற்ற நிலையில் இருந்ததாம். முதலாளியார் கோஷ்டி பல நாள் ஆலயமுள்ள காட்டில் தங்கி ஈற்றில் சிவலிங்கம் நந்தி போன்ற தெய்வச் சின்னங்களையும் கருங்கற்களினாலான கோயில் முன் வாசல் மேல் விதானம் போன்ற சிற்ப வேலைப்பாடமைந்த பொருள்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு தம்பலகமம் திரும்பினர். அழிந்துகொண்டிருக்கும் பிரஸ்தாப ஆலயத்தின் அழிவைத் தடுக்க அவரால் முடியவில்லை. அப்பகுதி பயங்கர மிருகங்கள் சஞ்சாரம் செய்யும் வனமாக இருந்ததே காரணம். சுமார் ஆயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னுளக் கோட்டன் ஆடக சௌந்தரி போன்ற தமிழ் அரசச் செம்மல்கள் வாழ்ந்த காலமே திருநகரின் பொற்காலம் என்று கூறலாம். திருநகரம் நல்ல நிலையில் இருந்த காலத்தில் திருநகரின் அருகே ஓடும் மகாவலி கங்கையின் கிளை நதியான கொய்யாம்புளி ஆற்றின் மூலம் தமிழர்களின் நாவாய்கள் பண்ட மாற்று முறையில் திருமலைக்கும் திரு நகருக்குபிடையே பிரயாணம் செய்து வந்தன. அத்துடன் திருநகர்ப்பகுதிகளிலிருந்து பசுப்பால், நெய், தேன் போன்ற பூஜைத் திரவியங்களையும் நாவாய்கள் ஏற்றிச் சென்றன என்று தெரிகின்றது.

திருநகர் மகோதை நிலையில் வாழ்ந்த காலத்தில் தம்பலகமம், கிண்ணியா, ஆலங்கேணி போன்ற ஊர்கள் இருந்திருக்க முடியாது. இந்நகர் வெள்ளத்தாலோ வேறு காரணத்தாலோ அழிந்த பிறகே தம்பலகமம் கிண்ணியா ஆலங்கேணி போன்ற ஊர்கள் உண்டாயின என்று நம்ப இடமுண்டு. பெரும்பாலாக அழிவுற்ற திருநகரில் வாழ்ந்த மக்களே மேற்படி ஊர்களில் குடியேறி இருக்கலாம் என நம்ப இடமுண்டு. இவைகளைச் சரிவரக் கணிப்பதற்கு ஆதார பூர்வமான சான்றுகள் இல்லை. ஆயினும் தமிழ்ச் சைவர்களின் பூர்வீக

வாழ்விடமாக இருந்த இப்பகுதியில் அகழ்வு ஆராய்ச்சி நடத்தினால் இந்தப் பகுதியில் தமிழர்களின் தொன்மையான நிலை பளிச்சிடலாம்.

தம்பலகமப் பற்றுக்கும் தென்னிந்தியாவுக்கும் உள்ள பெயர்த்தொடர்புகள்

தம்பலகமப் பற்றுக்கும் தென் பாரதத்துக்குமிடையே பெயர்த்தொடர்புகள் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக தென்னிந்தியாவில் கோணேஸ்வரம் இருக்கின்றது. தம்பலகமத்திலும் கோணேஸ்வரம் இருக்கின்றது. அங்கே குடமுருட்டியாறு உண்டு. தம்பலகமத்திலும் குடமுருட்டியாறு ஓடுகின்றது. இந்தியாவில் மகாமகம் இருக்கிறது. அதேபோல் தம்பலகமம் கிழக்கிலும் மாகாமம் இருக்கிறது. இது மூர்க்க மாதாவுக்கு வேள்வி செய்யும் இடம். தென்னிந்தியாவில் பத்தினி வழிபாடு ஐயனார் கோயில்கள் இருப்பதுபோல இங்கும் பத்தினி வழிபாடு பிரதானம் வகிக்கிறது. ஐயனார் திடல் ஐயனார் கோயில் தீவு போன்ற பேர்தங்கிய இடங்கள் காணப்படுகின்றன. அன்றியும் குளக்கோட்டன் தன் தாயகமான தஞ்சைப் பகுதியை மனத்தில் கொண்டே தம்பலகமத்தைச் சிருஷ்டித்தான் எனத்தெரிகிறது.

இப்போது தம்பலகமம் இருக்கும் இடம் முன்னம் கிணணியாக் குடாக்கடலாக இருந்ததென்றும் குளக்கோட்டன் கந்தளாய் நீர்த்தேக்கத்தை அமைத்து அதற்கு வயல்வெளியைத் திருத்தி வந்தபோது தம்பலகமமாக இப்போது இருக்கும் இடம் வயல்வெளிக்குள் குடாவாக வந்த ஒரு பரவல் கடலாக இருக்கவே வேந்தன் அதைத் தூர்த்துத் தன் தாயகத்தைப் போல் ஒரு அழகான ஊரை உருவாக்க எண்ணி பூதங்களைக்கொண்டு தென்னிந்தியாவில் இருந்து மண் கொண்டு வந்து வயல்களுக்குள் இடையிடையே ஊருமாக தம்பலகமத்தை உருவாக்கினான் என ஒரு கர்ணபரம்பரைக் கதை கூறுகிறது. இந்தக் கதையில் எவ்வளவு உண்மை இருக்குமோ தெரியாது. தம்பலகமப் பகுதியில் மாக்கை போன்ற ஊர்ப்பகுதிகளில் கிணறு தோண்டும்போது சுமார் பத்துப் பன்னிரண்டடிக்குக் கீழே முழுமையான முத்துச் சிப்பிகளும் வேறு கடல் பிராணிகளின் ஓடுகளும் காணப்படுவதை இன்றும் காணலாம்.

ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பூரணயோ.

—ஸ்ரீ கங்காதரன், ஸ்ரீ அரவிந்தாசிரமம்-புதுவை—

15-8-82 ஸ்ரீ அரவிந்தரின் பிறந்ததினம்

நவயுக ரிஷியும் நவதத்துவதரிசன போதகரும் நவயுகத் தூதுவரும் நவசமுதாய சிற்பியுமாகிய மகாயோகி ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பூரண யோகமானது சாதனை முறையிலும் லட்சியத்திலும் மற்ற யோக மார்க்கங்களினின்றும் முற்றும் வேருணதாகும்.

கடவுள் நிஷு கடவுளுணர்வு கடவுட்கலப்பு இவைகளுடன் நின்றுவிடாமல் இன்னும் தீவிரமாக முயன்று விஞ்ஞான சத்திய சேதனமென்று அநாதியான அருள்மறைகள் போற்றும் இறைவனுடைய அருட்சக்தியாகிய அதிமானச உணர்வை பகீரதன் கங்கையைக் கொணர்ந்ததேபோல் கீழேகொணர்ந்து உடல் உயிர்மனம் முதலிய எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஊடுருவப் பாய்ச்சி அவற்றை திருவுருமாற்றமும் திவ்யபரிபூரண புத்தொளி பெற்ற புதிய மனிதராய் இப்புவிவில் சாதாரண மனிதரைப்போல் வாழ்ந்து கொண்டே இறைபணி புரிந்து இறைவனுடன் இடையருது தொடர்பு கொண்டு இம்மண்ணிலகில் விண்ணின்பத்தைத் துய்த்து அமரர்களுக்கும் கிட்டுதற்கு அரிதான ஆத்மானந்தராய் வாழ்வதுவேயாகும். இது மிகக் கடினமான சாதனையும் லட்சியமுமாகும்.

வாழ்வின் குறிக்கோள்

வேதகால ரிஷிகளுக்குப்பிறகு தோன்றிய ஆத்ம தத்துவ போதகர்களில் பெரும்பாலோர் வாழ்க்கைத் துன்பம் அதை அழிப்பதே இன்பம் என்றும் வாழ்க்கையைப்பொய்மாயக்கனவுகானல்நீர் போன்றும் நீரிற் குமிழிபோன்று தோன்றி மறையும் அநித்தியமென்றும் வெறுத்துத்துறந்து வாழ்க்கைக்கு அப்பாற் சென்று கடுந்துறவு புண்டு ஊன் வாட உயிர் வாடக் கடுந்தவம் புரிந்து புலனையும் மனதையும் அடக்கி ஓடுக்கி நாசஞ்செய்து நிச்சலன நிலையில் உள்ளாழ்ந்த மோன சமாதியில் இறையுணர்வில் இரண்டறக் கலந்தொன்றி இன்புற்று வாழ்வை வெறுமையாக்கினர். ஓடுக்கம் வாழ்வின் குறிக்கோளன்று மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் வெண்பாடுமேயாகும்.

வேதகால ரிஷிகளும் உபநிடதகால முனிவர்களும் ராமாயண மகா பாரத காலத்தில் வாழ்ந்த ஆத்ம தத்துவ போதகர்களும் வாழ்வை வெறுக்கவில்லை, துறக்கவில்லை. இவ்வுலகில் சாதாரண மனிதனைப்போல் வாழ்ந்துகொண்டே அறம் வழுவா தூய தவவாழ்க்கை நடத்தி ஆத்மானந்தத்தில் திளைத்திருந்தனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் மனைவி மக்களுடன் வாழ்ந்த இல்லற ஞானிகளேயாவர். இதனின்றும் அமைதியான இந்து தத்துவ தரிசன போதம் வாழ்க்கைக்கு எத்தகைய முக்கியத்துவம் அளித்துள்ளது என்பது ஒருவாறு விளங்கும். நித்தியத்தினின்றும் தோன்றிய வாழ்க்கை நித்தியத்துவமுடையதேயாகும். நித்தியத்தினின்று அநித்தியமும் ஒளியினின்று இருளும் தோன்ற முடியாது.

இறைவன் வதியும் திருவிடம் இவ்வையம் இறைவனுக்கு உறைவிடமாகவே யாவும் உள்ளன. வாழ்க்கை ஆனந்தத்தில் தோன்றி ஆனந்தத்தில் உய்த்து முடிவில் ஆனந்தமயமான பரம்பொருளாகவே ஆகுகின்றன என்று உபநிடத மந்திரங்கள் அருளுகின்றன.

அங்கிங்கொதுபடி எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திலங்கும் அகண்ட பரிபூரணனந்தப் பரம்பொருளில் தோன்றி முடிவின்றி இயங்கிக்கொண்டிருக்கும் நிரந்தர இயக்கமே வாழ்க்கை. வாழ்க்கை பொய்யல்ல அது இறைவனுடைய ஆனந்த ரசலீலையாகும். வாழ்வின் உண்மையையும் மரணத்தின் ரகசியத்தையும் உணராமையினால்தான் வாழ்க்கை அநித்தியமாகவும், இருள்செறிந்து துயர்மலிந்து இன்னல்தரும் கொடுஞ் சிறைக்கோட்டமாகவும் தோன்றுகிறது.

அனைத்திற்கும் மூலமும் முடிவுமான பரம்பொருளை ஆத்மானுபூதியின் மூலம் சாட்சாத்கரிக்கும்போது இவ்வுலகில் துன்பத்தின் சாயையைக்கூட சிறிதும் காணமாட்டோம். எங்கும் இன்பக்கனியமுதம் பொங்கித் ததும்பி வழிந்து தவழ்ந்தோடிக்கொண்டிருப்பதைக் காண்போம்.

கடுமையான யோகப் பயிற்சிகளின் மூலம் இயற்கையை வென்று வசப்படுத்தி அமானுஷிய சக்திகளைப்பெற்று உலகம் பிரம்மிக்கும் வண்ணம் அற்புத சித்துக்களைப் புரிவதுவோ அல்லது மோன சமாதியில் இறையுணர்வில் இரண்டறக் கலந்தோன்றி இன்புறுவதுவோ நமது நோக்கமன்று.

அன்று பாரதப் போரின் மத்தியில் பார்த்தன் கண்ட விஸ்வரூப தரிசனம் போன்று இவ்விஸ்வப் பிரபஞ்சத்தோற்

றங்கள் இயக்கங்கள் அனைத்தையும் இறைவனின் இருவடி வங்களாகக் காணவேண்டும்.

நமது வாழ்க்கை முழுவதும் யோகமாகவும் இறைவழிபாடாசவும் நிவேதனமாகவும் ஆகவேண்டும். இறைவனுடன் ஒன்றுபட்டு இறைவனின் திருவுளவிருப்பம் இம்மண்ணுலகில் நிறைவேற அருட்பணி புரியவேண்டும். இயற்கை நியதிகளுக்கு உட்பட்டு சாதாரணமனிதனைப்போல் வாழ்ந்துகொண்டே உள்ளுணர்வின் மூலம் இறைவனுடன் இடையறாது தொடர்பு கொண்டு இறையின்பத்தில் திளைக்க வேண்டும். சிவத்திற்கு தோன்றிய சடம் மீண்டும் சுத்தசிவமாக மலர்ச்சியுற வேண்டும். இதுவே வாழ்வின் குறிக்கோளாகும்.

மனம்

மனம் குறுகியது. வரம்புக்கு உட்பட்டது. சம்பவங்களைப் பிரித்துப் பார்ப்பது. தொகுத்துப் பார்க்கும் ஆற்றலற்றது. அஞ்ஞான இருளால் கவியப்பட்டு ஆசைக்கு அடிமையாகி விஷயபோகங்களை நாடி புலன் வழி சென்று சதாசலித்துக் கொண்டிருப்பது வாழ்க்கைக்குப் பின்னுள்ள பேருண்மையை உணரும் ஆற்றலற்றது. இத்தகைய குறைபாடுகளை இயல்பாகவே உடைய மனத்தின் உதவியால் அனைத்தையும் இறை வடிவங்களாகக் கண்டு ஆத்மானந்தராக வாழ முடியாது. மனத்தின் பேராற்றலையும் இறைவனுடைய மகோன்னதமான அருட்குணங்கள் யாவற்றையும் ஒருங்கே தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு உணர்வு நிலையினால் தான் இது சாத்தியமாகும்.

இன்றைய மனிதன் மனோ உணர்வின் உன்னத நிலையில் வதிகிருன். இதுவே உணர்வின் பரிணாமத்தின் இறுதி நிலையன்று. இன்னும் பல உணர்வு நிலைகளைக் கடந்து அதிமானச உணர்வுநிலையை அடைய வேண்டியுள்ளது, அப்போதே அனைத்தையும் இறைமயமாகக் காணமுடியும். மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் அடையாத பேராணர்வே நடமெனப்படுவது. சிவத்தில் உள்ள தன்மைகளெல்லாம் வித்தில் மரம் போன்று வெளிப்பாடடையாமல் சடத்தில் உள்ள டங்கி ஒருங்கிக்கிடக்கின்றன. இவை காலக்கிரமத்தில் மலர்ச்சியுற்று உடல் உயிர் மனம் அதிமனமாகப்பரிணமிச்சின்றன. இவையாவும் ஒர் உணர்வுப் பொருளின் பலநிலை விளக்கவந்தவைகளேயாகும்.

உலக உணர்வின் பரிணாமத்தில் அதிமானச உணர்வின் இறக்கமும் வெளிப்பாடும் விதிக்கப்பெற்றது வந்தே தீரும். அதை எவராலும் எச்சத்தியினாலும் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியாது. மனித முயற்சியும் தவமும் சாதனையும் மிகமிக அவசியமே எனினும் இவைகளினால் மட்டுமே இவ்வரும்பெரும் நிலையை அடைந்துவிட முடியாது.

தெய்வத் தாயின் திருவருள் ஒன்றே கண்ணைத் திறந்து திரையை அகற்றி தடைகளைத் தகர்த்து சத்பாத்திரங்களாக மாற்றி சாவும் பொய்யும் இருளும் துயரும் மல்கிய இவ்வுலகின்மிசை சத்தியம் ஜோதி திவ்யஜீவனம் அமரத்துவம் ஆத்மானந்தம் இவைகளைக் கொணர்ந்து பொழியும் மெய்ப்பொருளை அடையவேண்டுமென்ற தகிக்கும் வேட்கை தழுவெழும் ஆர்வம் தணியாத தாகம் கீழியல் குணங்களினின்றும் முற்றும் விடுபடுதல், பணியையும் பலனையும் அன்னைக்கு நிவேதித்தல், பரிபூரண ஆத்ம சமர்ப்பணம், இறைவனுடைய அருட்காப்பில் அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை, புலனடக்கம் மனதடக்கம், பிரமச்சாரியம், தனிமை, மோனம், தியானம் முதலியவைகளே பூரணயோக சாதனைக்கு இன்றியமையாத நியமங்களாகும். சைத்தி மலர்ச்சியும் அதிமானச சித்தியும் திவ்ய பரிபூரண வாழ்க்கைக்கு அவசியமானவைகளாகும். இடைவிடா சாதனை தடைகளைக் கண்டஞ்சா நெஞ்சரம் ஒளியை நோக்கி முன்னேறுதல் சத்குருவால் வழிகாட்டி நடத்தும் கிடைப்பதற்கரிய பெரும்பேறு இறையருள் இவைகளால் இப்பெருநிலை சித்திக்கின்றது.

சைத்திய புருடன் விழிப்புற்று ஆதாரங்களெல்லாம் மலர்ச்சியுற்று அருள் மணங்கமழ பூரணப் பொலிவுடன் திகழும் போது, பேரறிவு பேராற்றல் பேரமைதி பேரானந்தம் பரசாந்தம் பரமோனம் முதலிய அருட் குணங்களெல்லாம் இறைவனிடமிருந்து நம்முள் இறங்கி நிரம்புகின்றன. வாழ்க்கை முழுவதும் யோகமாகவும் ஸ்ரீ அன்னைக்குச் செய்யும் நிவேதனமாகவும் ஆகவேண்டும்.

இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும் ஆத்மீக வாழ்க்கைக்கும் இடையேயுள்ள சமன் செய்ய முடியாத பெரும் பிளவு ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இவ்வுலக வாழ்க்கையிலேயே இறை இன்பத்தைத் துய்க்க வேண்டும்.

அதி மனம்

அதிமனம் இறந்த நிலை மனதீதநிலை, தற்போதுள்ள மனம் தெய்வத்தன்மையடைந்த நிலை, பிரம்ம சாட்சாத்கார நிலை இவைகளில் அதுவும் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளும் அதிமானச மன்று. உடல் உயிர் மனம் முதலிய உணர்வுநிலைகளைப் போன்று அதிமனம் தனித்தன்மையும் தனி இயல்பும் தனி இருப்பும் (Exist) உடைய ஒரு தனித்தத்துவமாகும். சித்துக்கும், சடத்திற்கும், ஆத்மீகத்திற்கும், லௌகீகத்திற்கும், பௌதீகவிஞ்ஞானத்திற்கும், ஆத்மீகமெய்ஞ்ஞானத்திற்கும், யோகத்திற்கும், போகத்திற்கும், துறவுக்கும், புலனுகர் இன்பங்களுக்கும் இவ்வுலக வாழ்க்கைக்கும் இறைவனுக்கும் இடையேயுள்ள பெரும்பிளவை ஒழித்து சமன் செய்யக் கூடியதும், இவ்வுலக வாழ்க்கையை இறைவனுடைய எல்லை யிலா ஆற்றலின் விளக்கமாகவும், இன்பப்பரவச ஆனந்தங்களிடனமாகவும் காணச்செய்வது அதிமானசமேயாகும்.

அதிமானச உணர்வின் இறுக்கத்தினாலும் செயல்பாட்டினாலுந்தான் துன்பமும் இருளும் மல்கிய இவ்வுலகின்மிசை ஆத்மானந்தராய் வாழமுடியும்.

மிகமிக உயரிய ஆத்மீக நியமங்களைப் பின்பற்றி ஒழுக்கும் போதும் சமூகத்தில் மிகக் கடையானதாகக் கருதப்படும் பணியைச் செய்யும் போதும் ஒரேவிதமான சமபாவத்துடன் பரசாந்தமோனப்பெருநிலையில் பரவுணர்வில் தினைத்திருக்கச் செய்வது அதிமானசமாகும்.

பழைய மதங்களை அழித்து புதுமதங்காண்பதுவோ, தொன்றுதொட்டு நடைமுறையில் இருந்துவரும் யோக மார்க்கங்களுக்குப் பதிலாக புதிய யோகத்தைத் தோற்றுவிப்பதுவோ, புதிய சமய தர்மங்களை சிருஷ்டிப்பதுவோ ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நோக்கமன்று.

மன உணர்விற்கு மேலேயும் உணர்வுகளை எல்லாங்கடந்திலங்கும் பரஉணர்விற்குக் கீழேயுமுள்ளதும் பரத்தின் தன்மைகளை எல்லாங் கொண்டதுமான அதிமானச உணர்வை கீழே கொணர்ந்து வாழ்வை திருவுருமாற்றமடையச் செய்து, புத்தொளியும் புத்துணர்வுமுற்ற அதிமானச மனித சமுதாயத்தை நவஜீவனத்தை நவயுகத்தைத் தோற்றுவிப்பதுவே நவயுகரிஷி ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய நவதத்துவ தரிசனபோதமும் பூரணயோக லட்சியமுமாகும்.

சிந்திக்கும் திறனுடைய மனிதனின் உள்ளத்தில் தற்கால உலகம் உள்ள நிலையால் இது சாதிக்கக்கூடிய காரியந்தானான ஐயம் எழக்கூடும். இது ஏதோ பித்தனுடைய பித்தறல் போலவும் தோன்றலாம்.

ஆனால் நாம் கருதுவது போன்று சட்டம் உணர்வற்ற பொருளன்று. சுத்த சிவத்தின் தன்மைகள் எல்லாம் வெளிப்படையாமல் சரத்தில் ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றன. யுகந்தோறும் இயற்கையன்னை புரியும்; மாபெரும் வேள்வியால் மகத்தான தியாகத்தால் அனுபவிக்கும் தாங்க முடியாத வேதனையால், சடத்தில் ஒடுங்கிக்கிடக்கும் பேருணர்வானது மலர்ச்சியுற்று படிப்படியாக மேலுணர்வு நிலைகளுக்கு உயர்ந்து முடிவில் பேரொளியின் இறக்கத்தால் பரிபூரணத்துவ முற்று சுத்த சிவமாகப் பர்ணமிடுகின்றது.

சிருஷ்டிக்கு உட்பட்டதன் மூலம் தன்னிலை இழந்து உணர்வற்றதாக தோன்றும் சடம் மலர்ச்சியுற்று சுத்த சிவமாக மாறவேண்டும். சிவத்தின் தன்மைகளெல்லாம் சடத்தில் பர்ணமிக்க வேண்டும். சடம் சுத்த சிவமாக மாறவேண்டும் உதுவே மானிட வாழ்வின் குறிக்கோளும் முடிவற்ற நீண்ட ஜீவயாத்திரையின் இறுதி இலக்கும் பூரணயோக லட்சியமுமாகும்.

இன்று உலகிலும் தனிமனிதனுடைய வாழ்விலும் நிகழும் சம்பவங்களெல்லாம் அதிமானஸ மனித சமுதாயத்தை நோக்கியே உந்தித் தள்ளிகொண்டு இருக்கின்றன. இது வெறும் யுகமோ மனோசுற்பனையோ அன்று. உணர்வின் பரிணாமகதியில் தவிர்க்க முடியாத இயற்கையின் நியதியாகும். பல்லாயிர வருடங்களுக்கு முன்பு காடுகளிலும், மலைக்குகைகளிலும், மரப்பொந்துகளிலும் வசித்து ஏறக்குறைய மிருகங்களைப்போல் இயற்கை நெறிபற்றி வாழ்க்கை நடத்தி வந்த ஆதிகால மனிதன் மரபில் வந்து நம்மை எந்த இயற்கைச் சக்திகள் தூண்டி வழிநடத்தி தற்போதுள்ள மனோநிலையின் உன்னத நிலைக்குக் கொண்டுவந்ததோ அந்த இயற்கைச் சக்திகளே மேலும் நம்மைத் தூண்டிவழிநடத்தி அதிமானச உணர்வு நிலையை அடையச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மன உணர்விற்கு மேலான உணர்வு நிலையில் வதியும் மனிதனே அதிமானசனாவான். வரவிருக்கும் ஒளிமயமான சத்திய யுகத்தில் அதிமானச மனித சமுதாயம் தவிர்க்கமுடியாததாகும்.

சத்திய யுகத்தினின்று கலிக்கும் கலியினின்று சத்திய யுகத்திற்கும் காலவட்டம் அதிவேகமாக சுழன்று கொண்டு இருக்கின்றது. சத்தியயுக அருளுடையத்தின் அருட்காட்சிகள் தோன்றுகின்றன.

பரமோனங் கவிகின்றது. அருளொலி கேட்கின்றது. புத்துணர்வு இறங்கி செயல்படுகின்றது. உலகமெங்கிலுமுள்ள மனித சமுதாயம் உறக்கத்தினின்றும் விழித்தெழுந்து வீறு கொண்டுபுழந்தனைகளைத் தகர்த்தெறிந்து மறுமலர்ச்சியுற்று புத்தொளியை நோக்கி அதிவேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு இருக்கின்றது. ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய ஆதரிசமாகிய அதிமானச மனித சமுதாயம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது. அது சிந்திக்கும்போதுதான் அன்பும் அருளும் அருட்பெருங்கருணையும் செழித்தோங்கும். நவயுகம் உதயமாகும். நவ உலகம் தோன்றும். நவஜீவனம் சித்திக்கும். இவ்வுலக வாழ்க்கை புத்துயிரும் புத்துணர்வும் புதுமலர்ச்சியுமுற்று புத்தெழிலுடன் மிளிரும். அறஞ்செழித்து, தவம் ஒங்கி அருள்கொழிக்கும் நவயுகம் ஜனனமாகும்.

மகாயோகி ஸ்ரீ அரவிந்தருடைய பூரணயோக இலட்சியம். இம்மண்ணுலகில் சித்திக்கும் செந்தழலெழும்.

ஆர்வத்தீ இடைவிடாது மேல் நோக்கி எழட்டும். புத்துணர்வு கீழிறங்கி செயல்பட்டும். புத்தொளி எங்கும் பாய்ந்து பரவட்டும். புதுயுக மனிதர்கள் தோன்றட்டும். நிரந்தரம் ஆத்மானந்தத்தில் திளைக்கச்செய்யும் திவ்யபரிபூரண வாழ்க்கை சித்திக்கட்டும். இதுவே நமது இதயத்தின் ஆழ்ந்த அமைதியினின்றும் இறைவனை நோக்கி எழும் இடைவிடாத பிரார்த்தனையாகவும் தியானமாகவும் இருக்கட்டும்.

குறிப்பு : அதிமனிதன்

மேனாட்டு சிந்தனையாளர்களில் சிலர் அதிமனித கோட்பாட்டை விளக்கியுள்ளனர். அவர்களுள் உலகப் பேரறிஞர்களின் திருக்குழாத்தைச் சேர்ந்தவரும் ஜெர்மனி நாட்டு மாபெரும் சிந்தனையாளருமாகிய நீட்ஷே குறிப்பிடத் தக்கவர். அவருடைய சிந்தனையில் உருவான அதிமனிதன் தற்போதுள்ள மனோநிலையின் உச்சகட்டத்தில் உருவானவன். ஹிரண்ய கசுபுவைப் போன்று அசுரபலங்கண்டவன். பாவபுண்ணியங்களைப் பாராதவன். அகந்தையின் முழுவடிவமாகத் திகழ்பவன்.

நீட்டேயின் சிந்தனையின், ஸ்தூல வடிவமே சென்ற மகாயுத்தத்தின் போது உலகை நடு நடுங்கச் செய்த கொடூர சித்தமுடைய ஹிட்லர் ஆவார். ஆனால் ஸ்ரீ அரவிந்தர் அருளும் அதிமானசமான நீட்டேயின் சிந்தனைக்குமுற்றுமாருன தற்போதுள்ள மனோ உணர்விற்கு மேலான உணர்வு நிலையின் இறக்கத்தால் உருவாகும் புத்தொளியும் புத்துணர்ச்சியும், புது மலர்ச்சியுடைய புதிய மனிதனாவான். அகந்தைத் தனியுணர்வு சிறிதுமின்றி அன்பு அருள் அருந்தவம் கருணை முதலிய அருட்குணங்கள் யாவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டு மாவீரமும் பரசாந்தமும் மோனமும் பரம ஞானமும் உடையவனும் உள்ளுணர்வின் மூலமும் இடையருது இறைவனுடன் தொடர்பு கொண்டு இவ்விஸ்வப் பிரபஞ்சத் தோற்றங்கள் அனைத்தையும் இறைவனின் திருவடிவங்களாகக் காணும் ராஜ்ரிஷி ஜனகரைப் போன்ற தெய்வீக புருஷனாவான்.

நோன்பு

விரதம் என்பது ஒரு நோன்பு. ஒருகுறிப்பிட்ட காலம் வரையில்புசிக்காதும் பருகாதும் இவ்வுலக இன்பங்களை அனுபவிக்காதும் இருப்பதற்கே நோன்பு என்று பெயர்.

நோன்பு மூலம் பலவீனம் ஏற்படுகிறது என்ற எண்ணம் தவறு. அதற்கு பதிலாக அதிக பலமும் சக்தியும் பிறக்கின்றன. உடம்பிலுள்ள சேமிப்பு சக்திகள் மூன்று வாரம் வரை ஒரு மனிதனைப் போஷிக்கப்போது மானவை என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கண்டு பிடித்துள்ளனர்.

பெர்னார்ட் மேக்பேடன் என்ற அறிஞர் ஆரோக்கியத்துக்காக நோன்பு என்று எழுதியிருக்கிறார். “ஒரு நோயாளியைப் பட்டினி போட்டால் உண்மையில் அவன் வியாதியைதான் பட்டினி போடுகிறீர்கள்” என்று இவர் சொன்னார்.

“லங்கணம் பரம-ஒளஷதம்” என்ற பழமொழி நம் நாட்டில் உண்டு. ஒன்பது தூற்றண்டு களுக்கு முன்வாழ்ந்த மருத்துவமேதையான அபூ அலிஸினு தம்மிடம்வரும் நோயாளிகளை எல்லாம் இரு வாரம் நோன்பு அனுஷ்டிக்கும்படி செய்து வந்தாராம். பலகொடிய நோய்களுக்கு நோன்பே நிச்சயமான பரிசாரம் என்று அவர் கருதி வந்தார்.

கருணை நிறைந்த தெய்வம் சனியாகவான்

ஜி. ஆர். ராஜன்
மதுரை.

முனிவர்கள் தேவர் ஏனைய மூர்த்திகள் முதலானோர்கள் மனிதர்கள் சகல வாழ்வின் மகிமையல்லால் வேறுண்டோ? கனிவுள தெய்வம் நீயே கதிர் சேயே, காகம் ஏறும் சனியனே உனைத் துதித்தேன்! தமிழனேற் கருள்செய்வாயே!

உலகுக்கே கண்ணாகவும் கண்கண்ட தெய்வமாகவும் விளங்குபவன் கதிரவன். அவனுடைய புகழை உலகில் இதுகாறும் வாழ்ந்திருந்த மக்கள் பலவகையில் விரித்துப் பேசியிருக்கின்றனர். வேதம் அவனையே வாழ்த்துகிறது; சோதிடநூல் அவனையே நடுநாயகமாகக் கொண்டு வழிபடுகிறது.

சூரியனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்ட சமயம் ஒன்று இருந்தது; அதற்குச் சொரம் என்று பெயர்.

விஞ்ஞானிகள் சூரிய மண்டலத்தைப் பற்றியும் சூரியனுடைய கிரணங்களைப்பற்றியும் செய்துள்ள ஆராய்ச்சிக்குக் கணக்கு வழக்கே இல்லை. “சூரியன் வாயுவினால் தூண்டப்பெற்று மக்களைப் பாதுகாக்கிறான்! சூரியன் ஊழிக்காலத்தில் உலகத்தை அழிக்கிறார்; மீண்டும் உண்டாக்குகிறார்.” ஸ்ரீ ராமபிரான் பிறந்த ரகுவம்சமே சூரியனை முதல்வனாக உடையது. ஈக்கீர்வனை ஞாயிற்றின் சேய் என்று ராமாயணம் சொல்லும். இருள் மயமான அண்டத்தைப்பிரமன்பிளந்தபோதுஓம்என்றஒருஒலிஉண்டாயிற்று. அந்த ஒலியிலிருந்து தேசோமயனான சூரியன் தோன்றினான் என்று மார்க்கண்டேய புராணம் கூறும். சூரியனுக்குப் பல மனைவியர் இருப்பதாகப் புராணங்கள்கூறும். சூரியன்துவஷ்டாவின் பெண்ணாகிய ஸஞ்சிகை என்பவளை மணம்செய்து வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு மனு, யமன், யமுனை மூவரும் சேய்களாகப் பிறந்தனர். ஸஞ்சிகைக்கு சூரியன் வெப்பம் தாங்க முடியாமல் தனது பத்தினி தர்மத்தால் தன்னுடைய நிழலையே ஒரு பெண்ணாகச் செய்து அவளுக்கு சாயாதேவி என்ற பெயர் அமைத்து சூரியனிடம் விட்டுவிட்டுத் தந்தையிடம் சென்றுவிட்டான். சூரியனும் அவளைச் ஸஞ்சிகை என்றே எண்ணி அளவளாவி வந்தான்.

சாயாதேவிக்கு சனிபகவானும் பத்திரை என்னும் பெண்ணும் பிறந்தார்கள். சனிபகவான் காசிக்குச் சென்று தன் பெயரினால் ஒரு லிங்கத்தை நிறுவி, பூஜை செய்து வழிபட்டார். அதன் பயனாகக் கிரகபதவியை அடைந்து வாழலானார். சனியினுடைய பீடனத்தால் துன்புற்றவர்கள் கதை பல. நான் சனியின் தொடர்பால் மிகவும் துன்புற்று அப்பால் அவன் தன்னை விட்டு நீங்க இன்பம் அடைந்தான். சனிபகவானுக்கு ஒரு கால் சற்றே சிறுத்திருத்தலின் மெல்ல நடப்பான். அதனால் சனைச்சரன் என்ற பெயர் வந்தது. யமன் அவன் காலத்தான் தன் தண்டத்தால் அடித்தமையால் அவ்வாறு ஆயிற்று, சனிபகவானுக்கு குளிகள் என்ற பிள்ளை ஒருவன் உண்டு.

விஷ்ணு தர்மோத்தரம் என்னும் நூலில் சனிக்கு அதிதேவதை யமன், பிரத்தியேக தேவதை பிரஜாபதி, சனிபகவானுக்கு இருவகை மந்திரங்கள் உண்டு. ஒன்று வேதமந்திரம். அதற்கு ரிஷிஇனிமினி, அந்த மந்திரம் "உஷ்னிக்" என்னும் சந்தத்தில் அமைந்தது. மற்றொரு மந்திரத்துக்கு உரியவர் மித்ரரிஷி; அது காயத்ரி மந்திரத்தை உடையது. வடமொழியில் உள்ள தியானசுலோகங்களில், பல இடத்தில் இவனுக்குக் கழுமையே வாகனமாகக் குறிக்கின்றன. பின்பகுதியில் இந்தியா முழுவதும் சனிபகவானுக்கு காக்கையே வாகனமாக இருக்கிறது. கலியுகம் முடிந்தபின் காமதேனு வாகனமாகும் என்று ஸ்ரீலக்ஷ்மி மயான யோகிஸ்வரர் தெரிவிக்கிறார். சனி தாமத குணம் உடையவன். கருணை மிக்கவன். பக்தர்களுக்கு கருணை காட்டி வாழ்வு அளிப்பவன். சூரியன் முதலான ஒன்பது கிரகங்களில் இயற்கையாகவும் அவரவர் ஜாதக அமைப்பின்படியும் துன்பங்களை அளிப்பதற்காக ஏற்பட்ட கிரகம் சனிபகவான். இவர் ஆயுள்காரர் என்று ஜோதிட சாஸ்திரம் கூறுகின்றது. இவர் ஆரோக்கியத்திற்கும் அதிபதி.

ஜாதக ரீதியாகவும் கோசார ரீதியாகவும் தசாபுத்திகள் ரீதியாகவும் சனிபகவானுக்கு பலம்குறைவாக இருந்தால் உயிருக்கு ஆபத்தும், நோய்களின் உபாதையும், மாணநஷ்டம், தனநஷ்டம் போன்ற கஷ்டங்களும் ஏற்படுமென்று சாஸ்திரம் எச்சரிக்கின்றது.

ஏழரை நாட்டுச் சனியும் அஷ்டமத்தில் சனியும் இருக்கப் பெற்றவர்கள் பெரும்பாடுகள் எண்ணிற்கடங்காதவை. அத்தகைய

காலங்களில் செல்வதறியாது தவிக்கின்ற மக்களுக்கு தெய்வத்தின் மீதும் கிரகங்களின் மீதும் சாஸ்திரங்களின் மீதும் நம்பிக்கை ஏற்படும்.

சனியைப் போல் கொடுப்பவரையில்லை, கெடுப்பவனுமில்லை; ஆகையால் சனிபகவானை நம்பிக்கையுடன் வழிபடும் அன்பர்களுக்குத் துன்பம் நீங்குவது மட்டுமின்றி, அவன் அருளால் சகல சுகங்களையும் பெறுவது திண்ணம்.

சனிபகவானுக்கு பிரியமான உலோகம் இரும்பு; ரத்தினம் நீலம், தாண்டியம் என், மலர் கருங்குவளை, சுவை கசப்பு, திசை மேற்கு, சனிபகவானுக்கு ஜடாதரன் என்ற பெயர் உண்டு. சிவபிரான் போல் சடையுடையவன், கருணை மிக்கவன். பக்தர்களுக்கு கருணை காட்டி வாழ்வு அளிப்பவன். ஸ்ரீலக்ஷ்மி மயான யோகிபாருக்கு மிகவும் பிடித்தவர். நல்ல சகோதரர். ஜீவ மந்திரத்தை உபதேசம் செய்தவர். இந்த மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்றவர்கள் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழலாம். சனிபகவானைப் போல கருணை மிதந்தவர் யாரும் இல்லை. உயர்ந்த சிவபக்தர். சித்தர்களுக்கும் யோகிகளுக்கும் மிக உயர்ந்த கதிரவன். காலச் சக்கரத்தைப் பிளப்பதில் கதிரவனைப் போன்றவர். எள்ளுக்கலந்த உணவிலும் நல்லெண்ணெய் விளக்கிலும் மிக்க விருப்பம் உடையவர். மகர ராசிக்கும் சும்ப ராசிக்கும் அதிபதியான சனி பகவான் நவக்கிரஹ மண்டலத்தில் சூரியனுக்கு மேற்கே தனுசின் உருவங்கொண்டு மண்டலத்தில் உறைபவன்.

அவரவர் பிறந்த ராசிக்கு 12, 8, 1 ஸ்தானங்களில் சனி, சூரியன், செவ்வாய், குரு என்னும் நான்கு கிரகங்கள் சஞ்சாரம் செய்யும் போது சிலருக்கு உயிருக்கு ஆபத்து, இடம் விட்டு இடம் மாற்றம், உத்தியோகத்திலிருந்து நீக்கப்படுதல், திருட்டுபோதல், செய்தொழில் நஷ்டம் ஏற்படும்.

சனிபகவான் அவரவர் ராசிக்கு 12, 8, 1ல் சஞ்சாரம் செய்யும் காலத்தில் வீட்டிலிருந்து சனிபகவான் படத்தை புத்தகத்தில் சொல்லியபடி கிழமை வாரியாக வழிபாடு செய்ய மேற்கண்ட சிரமங்கள் நீங்கும். உங்கள் வாழ்வில் தைரியம் ஏற்படும். சனி பகவானின் கருணை கிடைக்கும். சனிபகவான் ஒவ்வொரு ராசியிலும் இரண்டரை வருடங்கள் சஞ்சாரம் செய்வார். ஜம்ம ராசியில் 12, 2 ஸ்தானங்களில் சஞ்சாரம் செய்யும் காலமே ஏழரைநாட்டுச் சனியாகும். இந்த காலத்தை மிகவும் சிரமம் மிகுந்த காலம்

என்று ஜோதிட சாஸ்திரம் எச்சரிக்கை செய்கிறது. கந்தபுராணத்தில் சனிபகவான் வழிபடும் முறை தெரிவிக்கிறது.

சனிபகவான் படத்தை வீட்டில் மாட்டி வழிபடும் அன்பர்களுக்கு சனிபகவான் கருணை உண்டு. வீடுகளில் பரிபூரண கடைச்சம் நிலவும். நவக்கிரகங்கள் நல்லதே செய்யும். இந்த உண்மையை வழிபட்ட பின் உணர்வீர்கள். கலியுகத்தில் உள்ளத் தூய்மையுடன் வழிபட்டால் எல்லா நன்மைகளும் கிடைக்கும். ஸ்ரீ ஆதி சங்கரபகவதபாதாள் மனம் உருகி சனிபகவானைப் பிரார்த்தனை செய்து இருக்கிறார்கள்.

“சனிபகவான் படத்தில் வன்னிலை மாலை அணிவித்து யார் வணங்குகிறார்களோ அவர்கள் எல்லா காலங்களிலும் தோஷங்கள் நீங்கிச் சுபபலனை அனுபவிப்பார்கள் என்று தசரத சக்கர வர்த்திக்கு சனிபகவான் கொடுத்த வாக்கு”

சனிக்கிரகம் மகான்கள், பானிகள் எல்லோரையும் பிடிப்பார். மகான்களைப் பிடிக்கும்போது “நான் தங்களைப் பிடிக்கப் போகிறேன். அனுமதி கொடுக்கவேண்டும்” என்று கேட்பார். மகான்கள் இசைந்தபின் அவர்களைப் பிடிப்பார். அந்த வேளையில் மகான்கள் சனிபகவானை வழிபட்டு அவர் கருணையால் நலம் அடைவார்கள்

இப்படி கருணை நிறைந்த தெய்வம் சனிபகவான். மக்களைப் பிடிக்கும் போது கனவு மூலம் எச்சரிக்கை செய்வார். கலியுகத்தில் சனிபகவானை வழிபட்டு அனைவரும் நலம் அடைவோம். உலகில் நன்மைகள் உண்டாகட்டும்.

தமிழில் அர்ச்சனை மாலை

தமிழில் மந்திரங்கள் கூறி இறைவனை அர்ச்சனை செய்ய வழிகாட்டும் நூல் அர்ச்சனைமாலை.

பிரதி ஒன்றின் விலை ரூபா: 5/-

ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாவலப்பிட்டி.

ஆயுள் சந்தா ஆதரவாளர்:

உயர்திரு. பழ. பழனியப்பன் அவர்கள்
ஸ்ரீ தனலக்ஷமி அரிசி ஆலை,
வேப்பத்தூர் - 612104 தஞ்சாவூர்.

இந்தியா, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்துனேசியா
சந்தாதாரர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்!

அன்புக்குரிய சந்தாதாரர்களே,

ஒவ்வொரு சந்தாதாரர்களுக்கும் ஆத்மஜோதி இங்கிருந்து அனுப்பப்படுமுன் இருமுறை விலாசம் சரிபிழை பார்க்கப்பட்டுத் தபாலில் சேர்க்கிறோம். அப்படி இருந்தும் ஒரு சிலர் தமக்கு ஒழுங்காகக் கிடைப்பதில்லை என்றும் முறையீடு செய்கின்றனர். அத்துடன் கடந்த தை மாதம் தொடக்கம் முத்திரைச் செலவையும் அரசாங்கத்தார் 1½ மடங்காக அதிகரித்துள்ளனர். இவை இரண்டையும் ஈடுசெய்ய முகமாக ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஏஜென்சியை நியமித்துள்ளோம். இனிமேல் அவர்களிடமிருந்தே உங்களுக்கு ஆத்மஜோதி கிடைக்கத்தக்கதான ஒழுங்கைச் செய்துள்ளோம். உங்கள் சந்தாவையும் அவர்களிடமே செலுத்தி அவர்களிடமிருந்தே ரசீதையும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

இந்திய விலாசம்:

S. RAJASEKARAN

'Visalakshi Illam', 274, Royapettah High Road,
Royapettah-Madras-600 014, Tamilnadu.

Telephone: 847107

மலேசியா விலாசம்:

S. SUBRAMANIAM

Sri Eswari Flour Mill,
99-L, Jalan Tandok, Kuala Lumpur, Malaysia.

இந்துனேசியா விலாசம்:

SRI MARIYAMMAN KOVIL

Jalan Teuku Umar No: 18,
Medan-Sumatra, Indonesia.

சிங்கப்பூர் விலாசம்:

Mrs. M. MAHESWARY THEVI
No. 03 - 3597

Geylang Bahru, Singapore 1233,

Tel. 8955229

திருவேற்காடு அருட்கவியரசு

ஸ்ரீதேவி கருமாரிதாசர் அருளிச் செய்த

தெய்வத் தமிழ் நூல்கள்

திருவேற்காடு கருமாரி அம்மன் புராணம் ரூபா. 100.00 (7001 செய்யுட்கள் கொண்டது)	
திருவேற்காடு கருமாரி அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
திருவேற்காடு ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாரி குறவஞ்சி	3.00
திருவேற்காடு கருமாரி சதாகம்	3.00
ஆதிசங்கரர் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
காமாட்சி பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
அருணகிரிநாதர் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
பாம்பன் சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
ஸ்ரீ ராமாநுஜர் பிள்ளைத் தமிழ்	3.00
அபிராமி பிள்ளைத் தமிழ்	3.00

(வெளிநாடுகளுக்கு தபால் செலவு தனி)

திருவேற்காடு சுவாமி புகழ் பரப்பும் தெய்வ இதழ்.
இந்து தர்மங்களைப் பரப்பும் அருள்நெறித் தமிழ் ஏடு

“ஸ்ரீதேவிகருமாரி அம்மன் விஜயம்”

ஆசிரியர்: அருட்கவியரசு ஸ்ரீ தேவி கருமாரிதாசர்

மாதம் இருமுறை. ஆண்டுச் சந்தா ரூபா. 24/-

திருமுருகன் புகழும், செந்தமிழ்க் கலையும் பரப்பும் தெய்வீகத் திங்கள் ஏடு!

அருணகிரி, பாம்பனடிகள் அருள் நூலைப் பரப்பும் ஏடு

‘குமரகுருமணி’ - மாத இதழ் ஆண்டுச் சந்தா - ரூபா 18/-

152, தம்புச் செட்டித்தெரு,

சென்னை 600 001 - தமிழ்நாடு.

தொலைபேசி: 31595

ஆசிரியர் : நா. முத்தையா
 அச்சுப்பதிவு : ஸ்ரீ ஆத்மஜோதி அச்சகம் - நாவலப்பிட்டி
 அச்சிட்ட திகதி: 17 - 8 - 82